

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 11.

Saturday March 12, 1988 (Sobota 12. 3. 1988)

Od demokratické volby Jiřího z Poděbrad za krále českého uplynulo letos 530 let a od jeho smrti - po 13 letech moudrého panování - uplyne letošního 22. března 517 let.

Dne 2. března roku 1458 zvolen byl Jiří Poděbradský králem českým a 7. května téhož roku korunován. Slavnostní akt k zvolení oblíbeného českého bohatýra králem líčí K. V. Zap v „Českomoravské kronice” takto:

Ve čtvrtek dne 2. března 1458 vrátili se úředníci na Karlštejn vyslati s listinami, kteréž ve sněmu ihned předloženy a čteny byly. I vysvítilo z jejich obsahu tolik, že shromáždění stavové jimi nabyli nového potvrzení v svém úmyslu a právu svobodného volení krále. Blížila se bezděky chvíle rozhodná a ovšem osudná, neboť již od rána byl veliký shon a dav lidstva po ulicích a náměstích, a všecko toužilo, aby oznámen byl budoucí král český. Sněm proměnil se najednou ve sněm o volení krále bez volebního výboru, a sněmovníci všickni vespolek stali se zároveň také voliči samého krále. Rozčilenost dosáhla nejvyššího stupně, a nic více nepřekázelo skutečnému projevení vůle národa. Nebylo času k dalším pletichám, a vše veřejně a rozhodně přímo k cíli kráčelo. Přikročilo se hned k volbě; naděje i pochybnosti, důvěra i nejistota napially myslí jak sněmovníků, tak i všeho množství v radnici i venku na náměstí čekajícího; po obyčeji klekli sněmovníci odříkávají modlitbu, a sotva doznělo veliké síni Amen, povystoupil nejvyšší purkrabí, pan Zdeněk Konopištský ze Šternberka a potázav se s pány potichu, a promluviv krátce o potřebě i právu vlasti, první dal hlas svůj panu Jiřímu z Poděbrad, vyvolenci národu; poklekl před

ním, svým dávným přítelem, a zvolal nadšeným hlasem: „Živ bud' Jiří, král a pán náš milostivý!” Po něm jiní páni tak učinili, ale to by bylo dlouho mohlo trvat - v okamžení celý sněm na kolenou se octl a všickni slibovali věrnost a poslušnost. Na náměstí pak před radnicí rozléhalo se hřímavé volání: „Živ bud' Jiří! král český!”

Pan Jiří byl dojat náramně, děkoval stavům pravě, že podávané důstojenství sice přijímá, avšak pod výminkou, aby mu napotom všickni bývali radni a pomocni k obecnému dobrému, ku prospěchu a slávě české koruny. Tu již z radosti a srdečnosti rozplakalo se celé shromáždění sněmovní a když jeden sněmovník jako u vytřzení počal zpívat Te deum Laudamus, celý sněm spojil svůj hlas s jeho hlasem. Na radní věži udeřili mezi tím v tak zvaný zvon královský, a zvuk jeho dal znamení k hlučnému plesání všeho lidu po náměstích a ulicích, a se všech věží pražských ozvali se zvukové zvonův, donášejíce povětrím radostnou zvěst do všech stran širé vlasti České, že zvolen jest za krále Jiří z Poděbrad!

Ihned zdvihlo se sněmovní shromáždění všecko a sformovavši se v průvod vedli nově zvoleného krále ohromným davem jásajícího lidstva z radnice přes náměstí do chrámu Panny Marie před Týnem. Tam činěna čest králi novému, kněží a žáci zpívali opět Te deum laudamus, a mistr Rokycana vstoupiv na kazatelnu u velikém pohnutí děkoval předně Pánu Bohu, potom stavům českým, že se věrně o to byli přičinili, že

byl zvolen panovník, jehož vláda slibovala býti i Bohu milá i vlasti a národu prospěšná. Z kostela veden byl král u slavném průvodu ne již do svého dvora dědovského, ale Celetnou ulicí do dvora Králova, nyní již svého. To se vše vykonalo takofka samo sebou bez umluveného pořádku; nebylo v tom průvodu ani jezdcův, ani trubačův a bubňův, vůbec nic strojeného, avšak za to rozléhalo se po všech ulicích a ze všech úst píseň: „Svatý Václave”. Lidé po ulicích rozplakali se radostným pohnutím, děkující Bohu, že dal Čechům šťastně vyváznouti z panování německého, a že položen jest osud vlasti v ruce Čecha upřímného, o blaho vlasti před jinými pečlivého. Pan Jindřich z Lipého co nejvyšší zemský maršálek nesl meč před králem, pan Zdeněk ze Šternberka šel králi po boku, a první za ním kráčeli pan Jan z Rosenberka, hejtmán Slezský, a starý pan Zbyněk Zajíc z Hasenburka. Byli to přední pánové strany katolické, aby celý svět viděl, že při volbě krále Jiřího obě strany v zemi svorně jednaly a že tento skutek se stal bez ohledu na vyznání víry.

★★★

Dne 22. března r. 1471 zemřel slavný český král Jiří z Poděbrad. Zemřel záhy po Rokycanovi. Fr. Palacký, srovnávaje obě významné osobnosti české, píše (v „Dějínách”) o posledních dnech obou:

Ale tu vkročila s hůry do dějin vůle, která nezná mezí ani předpisu, a povolala výtečného hrdinu s jeviště v tom okamžení, kdežto vyprázdnil číši utrpení až do dna, měl stát se původem a požívatelem nového blaha i nové slávy. Osudové, zdá se, chtěli Čecha míti ne vítěze, jako mučenníka.

Dne 22. února 1471 umřel v Praze M. Jan z Rokycan, volený arcibiskup, jenž již od půl století stál v čele podobojí církve české a upravoval, řídil a zastával veškeren duchovní život a ruce její. Podavše my na svých místech

Český král Jiří Poděbradský, průkopník celoevropské federace.

dosti hojně zprávy o působení a povaze ducha jeho, nebudeme jich zde opakovati. Co do těla líčen byl co muž slušné, však ne příliš vysoké postavy, širokoplečí a tlustý, mohutných prsou, s lysinou na čele. Byl r. 1447 padesátiletý, dosáhl věku svého asi 74 let. V posledních 20 letech jeho života roznášena o něm často pověst, že by mrtvicí raněn byl; nebylo však na něm proto nedostatku viděti, leda snad že někdy zakoktával se. V obcování byl ke všem lidem přívětivý a ochotný. Starý letopisec praví, že byl syn kováře chudého v předměstí Rokycanském a že Bůh skrze něho veliké a spasitelné věci působil a zůstavil Čechům. „Báli se ho (tak dí) domácí i okolní, král, králová i páni; nebot' se bál milého Boha a byl pilen modliteb ve dne i v noci ihned z mladosti. Pochován jest v kostele Týnském, při jehožto pochovávaní byla královna Johanna, knížata, páni, panoše mnozí.” Těžko věru říci, potkalo-li ho více lásky a úcty, aneb nenávisti a potupy na tomto světě. Aspoň jistě celé XV. století nevidělo muže, netoliko

v Čechách, ale ve křesťanstvu vůbec, proti kterémuž by jazykové i péra více se byli ostříli, nežli proti Rokycanovi; dle svědectví učenníkův svých živ prý byl co svatý a umřel co blahoslavený; dle odpůrcův ale živ co nešlechtný zločinec a umřel co zoufalec. Však kromě nářkův na kacírskou jeho převrácenost a svěhlavost o kteréž věk náš již poněkud jináče souditi zvykl nežli věk jeho, neprovedeno naň, pokud naše vědomí stačí, nic, co by kalilo mravní památku jeho. Že královská města podobojí v Čechách bránila katolíkům právě tak, jako katolická podobojím, usazovati se u nich a požívati práva měšťanského, nebyla věc šlechtná, ale dala se i bez Rokycanovy vůle a poručení; ježto svědectví nepodezřelá jsou před rukama. U pozdějších spisovatelův musel Rokycana také zhusta trpěti za krále Jiřího; neb veškeren odpor, který tento stavěl proti Římu, připisován jen nezbednému jeho naň doléhání; dobré rady neprosplývaly prý u (Pokračování na str. 11)

Sloupek informací

o pastýřském listu US biskupů z Texasu
ve věci novodobého otroctví
„sexuální revoluce“ v USA
a o pochybných snahách liberálů
uzákonit euthanásii.

Pastýřský list texaských biskupů o nové formě otroctví v USA - rozbujení pohlavní nevázanosti.

Šestnáct texaských biskupů napsalo ve společném pastýřském prohlášení, že od nepaměti se ví, jak Tvůrce obdařil všechno živé úžasným darem k udržení života na zemi, jak je proto i lidská sexualita Božím darem za všechny životní těžkosti a strasti, spojené s životem a hlavně s výchovou nových generací, ale jak vždycky v historii jeho zneužívání se lidem vymstilo. Tím více je dnes už jasné, k čemu vede dnešní „moderní“ zneužívání sexuality: „zotročuje lid“ a „ohlodává mravní základy našeho národa“. Sexuální nevázanost se omezuje pouze na biologickou funkci bez opravdové lásky, bez oddanosti a hlubokých závazků vůči druhé osobě a bez zodpovědnosti za své skutky; svou povahou je tedy novým druhem otroctví jako alkohol a drogy. Dnešní společnost snížila pohlavní život na pouhou živočišnou funkci a tělesný požitek. Mimomanželské pohlavní vztahy však jsou

nejen mravně závadné, nýbrž i ničivé a zhoubné pro celou lidskou osobu; to pak platí zvláště o mladých lidech. Dospívající mládež, říkají texasští biskupové, která dosud ani tělesně nevyzrála a už začíná být předčasně „pohlavně činná“ bez nejmenších zábran, si těžko uvědomuje dlouhodobé škody tělesné i duchovní, které jsou nevyhnutelně následkem jejich pokusnictví s pohlavními schopnostmi, a které se v jejím dospělém životě určitě dostaví.

I v bohatých Spojených státech je vysoká úmrtnost nemluvňat často důsledkem těžkého života mladých lidí, vyrostlých jak v rodinách zámožných i středních vrstev, tak hlavně v bídě, nevědomosti a beznaději. Společným jmenovatelem všech je však nedostatek opravdové a upřímné lásky. Mnozí mladí lidé totiž plodí děti hlavně z touhy utéct před životní prázdnotou. Cítí se osamoceni, chtějí o někoho pečovat a očekávají, že jejich dítě je za to bude mít rádo, i když sami doma lásku nepocítili. Přitom však dosud nejsou schopni se o své dítě

náležitě ani vůbec postarat, což pak vede k vysoké úmrtnosti nemluvňat. Tato úmrtnost je v USA vyšší než v ostatních průmyslových zemích. V roce 1985 například ve Spojených státech zemřelo 40,030 narozených nemluvňat už v prvním roce života.

Organizace ACLU (American Civil Liberties Union) propagující volnou lásku, neboli sexuální vyžití i u mládeže, podala nyní žalobu proti „neústavnímu“ zákonu z roku 1981, jemuž dala jméno „zákon o pohlavní čistotě“. Tento „Reaganův“ zákon totiž uzákonil federální finanční výpomoc soukromým organizacím, včetně náboženských, které usilují o zamezení těhotnosti u nezletilých děvčat tím, že mládež vychovávají k pohlavní zdrženlivosti a navíc se snaží zabránit potratům tím, že pomáhají těhotným děvčatům dítě donosit a pak se o ně starat, vychovat, anebo je dát adoptovat. ACLU tvrdí, že tím se finančně podporuje „náboženská indoktrinace“ že je to proti odluce státu od církve, protože pohlavní čistota je prý pouze „náboženským pojmem“ a neodpovídá lidské přirozenosti. Tím prý federální vláda přímo podporuje propagaci náboženství, čímž se proviňuje proti prvnímu doplňku US ústavy, požadující odůvodnění církve od státu. Proto prý je „zákon o čistotě“ protiústavní a musí být zrušen. Stane-li se tak, potom zároveň náboženské společnosti nebudou moci dostávat federální podporu ani pro své rozdělovny potravin a pro své noční útulky pro lidi bez domova, žijící na ulicích. Federální vláda svou finanční podporou všech těchto podniků, organizovaných náboženskými společnostmi prý zároveň podporuje šíření náboženství a tedy jedná protiústavně... Jak mazaně dovedou nepřátelé náboženství a Božího desatera zneužít přflišné americké svobody!

ACLU přitom uznává, že v USA každoročně je asi milion dospívajících děvčat těhotných mimo manželství; více než 50 % těchto děvčat je „bílých“, celých 90 % je „černých“. Toto pak vede přímou cestou k chudobě a nezaměstnanosti svobodných matek, ke vzrůstu zločinnosti mládeže a k jiných sociálním zlům. ACLU však přijímá pouze jedinou laicky dovolenou cestu k vyvarování se těmto vážným problémům v americké společnosti: cestu, hlášanou hnutím „Plánovaného rodičovství“ - antikoncepční prostředky a potrat.

US vláda, aby se nedostala do

konfliktu s ústavou, může prý finančně podporovat pouze užívání antikoncepčních prostředků pro vyvarování se těhotenství mladistvých a potratovou operaci pro přerušování zjištěného těhotenství. Hlásání pohlavní zdrženlivosti je však jasnou náboženskou indoktrinací, kterou vláda nemá ústavou dovoleno finančně podporovat. - Když se mozek amerických liberálů „pustí na procházku“, je schopen asi všeho, jako při dlouholetém pěstování komunismu v SSSR, který se udržel v Kremlu u moci jen zásluhou vydatné pomoci amerických bankéřů. Proto předem nikdo neví, jak soud tuto prý o „zákonu čistoty“ urovná. Bude asi plně záviset na osobní posici, morálním charakteru a odvaze soudce - ne-li soudců Nejvyššího soudu, jak celá věc dopadne.

Holandsko a Spojené státy chtějí zavést usmrcování trpících lidí ze soucitu

V Holandsku se už prakticky trpí „omezená euthanásie“; podle odhadů lékařů tam ročně umřít v nemocnicích asi 5 tisíc pacientů, jimž nelze lékařsky pomoci, nesnesitelně trpí a nemají žádnou naději na sebemenší úlevu. Většinou pak prý sami požádají o to, aby jejich život byl skončen smrtící injekcí. Holandské soudy dnes už takové lékaře neodsuzují a holandský parlament uvažuje o návrhu zákona, kterým by se formálně dovolila „dobrovolná euthanásie“. (Mimořádně řečeno, v komunistických zemích se euthanásie už provádí běžně, a to i bez ohledu na přání pacienta.)

Ve Spojených státech přip-

ravují půdu pro euthanásii - neboli usmrcení ze soucitu - „Hemlock Society“ (Společnost bolehlav) - a její politické rameno AAHS - Americans Against Human Suffering - (Američané proti lidskému trápení). AAHS se právě pokouší sehnat v Kalifornii potřebných 372,178 podpisů pro volby letos na podzim, kdy chce od voličů žádat schválení návrhu „zákonu o lidské důstojné smrti“. Bude-li tento návrh přijat, lékař bude oprávněn dát umírajícímu pacientovi na jeho požádání smrtící injekci. Zprvu by byla udělována smrtící injekce pouze v případech, že by pacient o to sám svobodně požádal, a kdyby se jeho smrt čekala do šesti měsíců. Společnost Hemlock požaduje tento zákon jménem zásady „svobody výběru“.

Znalci a kritikové společnosti „Hemlock“ se však domnívají, že se ale brzy nespokojí s tímto úzkým pojetím euthanásie, a že dovolení usmrtit se postupně rozšíří. Zprvu bude na smrt nemocnému pacientovi dovoleno jmenovat zplnomocněnce, který by mohl učinit za něho rozhodnutí o provedení euthanásie v případě, že by sám pacient se toho stal neschopným. Také se pak má začít dovolovat euthanásie pro „osvobození“ duševně chorých a zaostalých lidí, jichž život

**KNIHY ČESKÉ, ANGLICKÉ,
gramodesky, audio a video
kazety českých filmů zasílá:
Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy**

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

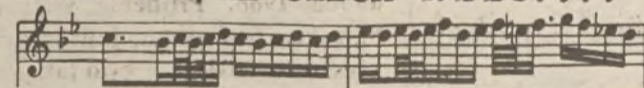
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 12, 1988 — Vol. XIII. No. 11.

KRÁSNA ČESKÁ MUZIKA!!!!.. BEAUTIFUL CZECH TAPES!!!!

Two beautiful Czech tapes entitled "Classics from Czechoslovakia" and "Czech Christmas and Religious Favorites". With great music and beautiful voices, the "Classics" has songs such as Černý Cíkan, Do Lesicka, U Studanky. Also available is the "Religious" tape with beautiful hymns recalling the lovely songs sung at Czech Masses such as Tisickrát Pozdravujeme, Poj'd Spasiteli, etc. Side Two has beautiful Christmas carols (koledy). Great gifts for birthdays, anniversaries, Mother's Day or Father's Day!! A total of 17 songs on each tape with lyrics included. Send \$8.50 plus \$1.50 postage and handling for each tape to East Bernard, Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, Texas 77435. Please specify which tape you want.

CLEVELAND NEWS

MARCH 17, 1988

ST. PATRICK'S DAY PARTY

Corned Beef & Music

Noon to 9:00 P.M.

JOE BENO MUSIC

ACCORDION FROM NOON;

WHOLE BAND FROM 6:30 P.M.

„nemá žádnou hodnotu“. Protože pak v americké společnosti jsou silně rozšířeny předsudky proti zmrzačeným, přestárým a nevyléčitelně nemocným lidem, kteří nejsou schopni si vydělávat na živobytí a jichž životy „postřádají hodnoty“, nakonec se na tyto lidi bude činit nátlak, aby nebyli „sobečtí“ a břemenem pro své rodiny a pro společnost a euthanasií spáchali sebevraždu, a tak aspoň umožnili snížení obrovských léčebných výdajů. Společnost to bude ostatně časem očekávat od každého ubožáka jako samozřejmou věc. Proto se ve Spojených státech subtilně šíří zákeřná propaganda, že životy postižených lidí „nemají žádnou hodnotu.“

Mnozí se pak právem obávají, že v USA euthanasie se stane „konečným řešením“ pro lidské utrpení, a že americká společnost je právě připravována na hromadné usmrcování vážně nemocných lidí. - Naproti tomu však dlouhodobě žijí v pohodlných vězeňských celách vyložené zločince a několikanásobné vrahy - (jako Specka a Caseyho v Illinois) - a tučně platí odborné psychiatry za „hokusy - pokusy“ jejich studia o tom, co se asi mohlo v mozku vrahů tak náhle přihodit, že se takových zločinů vůbec dopustili. - Naše bodrá rodná řeč má na takovéto nesmyslné počínání přiléhavý výraz: Kocourkov!

NAŠIM VĚŘÍCÍM

KRAJANŮM V KALIFORNII
R.C.CZECH MISSION (of St. Cyril and Methodius, 935 So. Raymond Ave., Pasadena, CA 91105)

Jste-li v Los Angeles a přejete-li si navštívit české katolické bohoslužby, laskavě volejte St. Brožka, předsedu kat. misie na ☎ (818) - 441 - 1579 o bližší informace. Děkujeme.

ZA GENERÁLEM DR. M. FERJENČÍKEM

V pátek 4. března 1988 v nemocnici v městě Littleton, ve státě Colorado, naposled vydechnul nemocný, starší muž a krajanská obec v Chicagu se zachvěla bolestí. Z našich řad odešel **GENERÁL DR. MIKULÁŠ FERJENČÍK** dlouholetý předseda Čs. národní rady americké.

Bratr Ferjenčík se narodil 6. prosince 1904 v Polomce, okres Brezno na Slovensku. Vystudoval gymnasium v Rožnavě a zvěrolékařskou fakultu v Brně, kde získal doktorát v r. 1928.

Bratr Ferjenčík si zvolil vojenský život za svoji kariéru. Vystudoval vojenskou akademii a stal se zvěrolékařem u 6. jezdeckého pluku v Brně. Postupně sloužil v Berehově, v Pardubicích, a pak jako hlavní zvěrolékař 13. divize v Kolině.

V tak zv. Slovenském státě byl šéfem zvěrolékařského oddělení slovenské armády v Bratislavě. Jakmile se demokratičtí Slováci začali tajně organizovat proti vládě Dr. Tisa, br. Ferjenčík se stal členem podzemního vojenského vedení, které připravovalo Slovenské národní povstání. Svoji činnost a zkušenosti v tom tragickém létě 1944, kdy Slováci bojovali téměř holýma rukama proti německé přesile, vyličil v mnoha článcích a přednáškách, které jsou dnes částí moderní historie Čs. republiky. Za svoji statečnost byl vyznamenán nejvyššími čs. medailemi a také americkým a jugoslávským řádem.

Po válce se stal státním tajemníkem v ministerstvu Národní obrany a poslancem v čs. sněmovně. V letech 1946-1948 byl poverenikem slovenského ministerstva vnitra v Bratislavě. Po komunistickém puči musil opustit vlast, aby unikl pronásledování čs. komunistů.

V r. 1949 přistál v New Yorku, aby započal nový život ve svobodné zemi spolu se svou drahou manželkou Miluškou. Jako valná většina nás všech, také Ferjenčíkovi měli těžké začátky v nové vlasti. Podstatné zlepšení jim nastalo v r. 1963, kdy se stal br. Ferjenčík zvěrolékařem na Temple Farm. Tam pěstoval světoznámé Lipizány a uplatnil také své jezdecké schopnosti, které tak často prokázal na dostihách v Praze, Pardubicích a jinde.

Hned od počátku po příjezdu do Chicaga, se oba - br. Mikuláš a paní Miluška - zapojili do veřejného exilového života. Jejich obětavá práce byla brzy oceněna. Paní Miluška byla zvolena předsedkyní Čs. ženské národní rady v exilu a br. Mikuláš do předsednictva Čs. národní rady americké. O několik let později byl br. Mikuláš zvolen místopředsedou a pak předsedou ČSNRA.

Jak krásné vzpomínky máme na dobu, kdy manželé Ferjenčíkovi stáli v čele čs. exilové obce v Chicagu! A jako v řecké tragedii, náhlá a nečekaná smrt paní Milušky dne 9. září 1982, nás všechny ohromila. Br. Mikuláš byl zdrcen a my jsme cítili těžkou, nenahraditelnou ztrátu. Br. Mikuláš se z této rány nikdy nevzpamatoval. Za necelé dva roky se vzdal funkce předsedy ČSNRA a včera byl povolán k svému Stvořiteli.

Urny obou manželů Ferjenčíkových budou uloženy k věčnému spánku na Českém národním hřbitově v Chicagu, dne 16. dubna 1988. Přijďeme všichni, abychom se rozloučili se Slovákem a Češkou, jejichž manželství bylo opravdu vzorné „československé“, a bylo tak praktickým příkladem pro soužití Čechů a Slováků v jednom státě, Čs. republice.

Budíž čest jejich světlé památce! LSR
(Přetištěno v Věstníku ČSNRA)

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

S bolestí a smutkem oznamujeme našim členům, přátelům, známým a celému československému exilu i domovu, že v pátek 4. března v Littleton v Coloradu zemřel

Dr. Mikuláš FERJENČÍK
generál čs. armády a dlouholetý předseda
Československé národní rady americké.

Generál Ferjenčík zasvětil celý svůj život doma i za hranicemi boji a práci za svobodné Československo. Odešel nejen uvědomělý vlastenec, zasloužilý národní pracovník a statečný bojovník, ale i nenahraditelný přítel mnohých z nás.

Popel manželů Ferjenčíkových bude při pietní vzpomínce uložen na Českém národním hřbitově v sobotu 16. dubna.

Za Československou národní radu americkou

Dr. Leopold Rozbořil, předseda
Vlasta Vrázová, tajemnice

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

POZVÁNÍ NA VÝROČNÍ SCHŮZI DISKTRIKTNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

V neděli 13. března 1988 ve 2 hod. odpoledne ve společenské místnosti farnosti Blahoslavené Anežky české na Central Park Ave., v Chicagu, Ill. se koná výroční schůze Distriktního svazu českých katolíků.

Po schůzi promítne nám p. Josef Ryšavý Jr., světelné obrazy a bude podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Distriktního svazu českých katolíků živý a upřímný zájem.

Rev. Francis T. Příbyl, kaplan
Josef Kosárek, předseda
Mary Feipel, dopisující tajemnice
Františka Uhlířová, zapisující tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní

Announcement and Invitation to the Annual meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics

The meeting of the District Alliance will be held Sunday, March 13, 1988 in the Blessed Agnes Parish Meeting Room.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic Societies and all people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and a slide presentation courtesy of Mr. Josef Ryšavý Jr., will follow.

Rev. Francis T. Pribyl, Chaplain
Joseph Kosarek, President
Mary Feipel, Corresponding Secretary
Františka Uhlířová, Recording Secretary
Anna Ryšavá, Treasurer

ANGUS LAKE LODGE & MOTEL

NOVÍ MAJITELÉ
Josef Zajíček a Jiří Tamchina

Vám nabízejí letní rodinnou dovolenou v překrásné krajině kanadských lesů a jezer v severním Ontariu. Zařízené chaty a restaurace s dobrou českou kuchyní se Vám vynasnaží vytvořit atmosféru domova.

Koupání s písčnou pláží * sbírání hub * procházky v malebném okolí * rybolov * jarní a podzimní lovy na medvědy a losa.

O bližší informace pište nebo volejte:
ANGUS LAKE LODGE & MOTEL
R.R. 1, TAMAGAMI, ONT. P0H 2H0
☎ (705) 569 - 3868

MÁTE ZAPLACEN HLAS NÁRODA NA ROK 1988?

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo — nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, at' křesťanský lid ožíví svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRONIK (2 Kron 36, 14-16, 19-23)

Všechna knížata kněžská a lid dopustili se mnoha nevěrností tím, že napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvřnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jejich slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku.

Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce zcela spálili a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči, a byli jemu a jeho synům za otroky až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášových, dokud by země nedostala náhradu za své soboty. Po všechny dny spustožení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let.

V prvním roce Kyra, perského krále, vzbudil Hospodin ducha Kyra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené ústy Jeremiášových a on dal prohlásit — i písemně — po celém svém království: Tak praví Kyros, král perský: Všechna království země dal mi Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? At' je Hospodin, jeho Bůh s ním, a at' tam jde!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 2, 4-10)

Bratři! Nekonečně milosrdný Bůh nám dal poznat svou velikou lásku. Byli jsme mrtví, protože jsme se dopustili hříchů, a on nás přivedl k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to skrze Ježíše Krista.

Té záchrany docházíte z Boží dobroty na základě toho, když věříte. Není to vaší zásluhou, Boží dar to je! Dostává se vám toho ne snad proto, že jste něco vykonali; nikdo tedy nemá příčinu, že by se mohl nějak chlubit. Jste přece jeho dílo, stvoření k tomu, abychom byli schopni konat dobré skutky. Bůh je předem připravil, abychom je pak ve svém životě uskutečňovali.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 3, 14-21)

Ježíš řekl Nikodémovi: "Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamílovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo činí něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."

Tomáš Špidlík:

Diskuse o jednotu víry

Potkal jsem přítele, který se chystal na letiště. Kampak tak náhle? Dozvěděl jsem se, že jede na ekumenické setkání, jak často jezdívá. Ale nebyl nadšen. Přiznal se, že už ho to unavuje a dodal: „Měli bychom se o jednotu víc a víc modlit, abychom měli víc dobré vůle. Ty diskuse vypadají užitečně jenom na počátku, ale pak už unavují!"

Je to pravda? Při každé práci přijde časem únava a každé rozhovory unaví, jsou-li dlouhé. Ale máme se zásadně stavět proti rozhovorům o víře a vzájemných diskusích teologů? Přináší nějaké pozitivní k jednotě křesťanů?

Jednota všech lidí je slovo, které dnes hýbe světem. Po mnohých a tragických válkách si lidé víc a víc uvědomují, že rozdělení je příčinou velkých neštěstí. Tvoří se světové organizace, existuje už Organizace spojených národů. Papež Pius XII. se ve svých projevech rád vrací k tomuto námětu a povzbuzoval všechny, kteří nějakým způsobem pracují o spojení všech lidí dobré vůle. V jednotě, jako v dobrém a harmonickém organismu, všichni slabí najdou posilu, a silní dají své služby k prospěchu ostatních a ne k násilí. Musíme s povděkem konstatovat, že tyto myšlenky dnes skutečně z velké části hýbají světem. Pro jednotu dnes hoří zvláště mladí lidé, kteří se chtějí cítit ve světě jako v jedné velké rodině. Z druhé strany si však musíme také přiznat, že přes všechnu dobrou snahu a přes všechno úsilí, jednoty na světě dosud není. Jaká je toho příčina?

Každá jednota předpokládá určitý základ, na kterém se lidé chtějí shodnout. Podle šířky a pevnosti tohoto základu se měří také síla a trvanlivost dosažené shody. Už staří řečtí filosofové o tom mluvili. Zajímali se živě otázkou přátelství a hleděli stanovit prvky, které jsou schopny dva lidi, odlišné od sebe, spojit nezlomným poutem. Může to být hmotný zisk, ke kterému si oba navzájem pomáhají. Vzniká pak tak zvané přátelství ziskné, zbudované na společných zájmech. Slovo ziskné přátelství zní sice dost nepěkně, ale samo v sobě není ještě nič špatného. Dva obchodní domy se spojí, aby spolupracovaly. Vzniká mezi nimi úzké spojení a oba z toho těží víc, než kdyby si navzájem konkurovaly.

Na tomto principu se zakládají i mezinárodní organizace,

jako na příklad spojený obchod evropský. Ziskné přátelství, pokud se jeho členové nedopouštějí ničeho nečestného, je samo v sobě tedy morálně dovolené a dobré. Není proto divu, že jsou dnes mnozí zastánci ekonomických věd, kteří tvrdí, že nejlepší cestou ke spojení národů na světě, k odstranění rozepří a válek je pozitivní hospodářská spolupráce. Vypracovat společný obchod a společnou produkci, to bude nejlepším prostředkem k dosažení míru. - Řekli jsme již, že Pius XII. ve svých projevech velmi podporoval snahu o spolupráci i na poli hospodářském, děje-li se to v náležitých a mravních mezích. Ale zdůrazňoval přitom též, co už před ním neopomenul říci Aristoteles, že takové sjednocení bude a zůstane vždycky vrtkavé. Zakládá se na společném zisku. Přijde doba úpadku, nastanou ztráty, a v jediném okamžiku ti, co byli tak úzce spojeni, se rozejdou, jako by se byli nikdy před tím neznali. Rozpadne-li se velká obchodní společnost, říkáme, že se její členové osamostatnili. To jest prakticky řečeno, jednota vzala za své. Bude-li jednota mezi lidmi vybudována jen na hospodářských zájmech a společném prospěchu, stačí malá přírodní katastrofa, někdy i jeden suchý a nepříznivý rok a jsme zase tam, kde jsme byli na počátku.

Je proto potřeba hledat i jiné pouto spojení mezi lidmi. Jsou také t.zv. přátelství nezištná, z pouhé náklonnosti. Dva lidé se poznali, jsou si navzájem sympatičtí, často se stýkají, poznají se dokonale a jsou si pak věni, i když jeden z toho má například hmotnou škodu. Takové přátelství je samozřejmě pevnější, a je také daleko důstojnější člověka. Má však i ono své nevýhody. Roste a udržuje se vzájemným stykem a sympatií. Odložením obyčejně pohnutí uhasíná, rozladěnost je hasí úplně a pak dodáváme: Sejde z očí, sejde z myslí! Byli jsme takoví dobří přátelé, ale život nás rozdělil. Tím však nemíníme říci, že vyhledávání vzájemného styku a sympatic-

kých vztahů je něčím pochybeným. Turistické kluby, mezinárodní hnutí skautská, umělecká sdružení, všichni usilují o to, aby se lidé naší dnes malé země, co nejvíce stýkali, poznávali, navazovali přátelství. Tím si opraví mnoho špatných mínění, opadne fanatismus, lidé se budou víc a víc cítit jako jedna rodina. I to je dobrá a chvályhodná iniciativa. Než víme sami dobře, že není úplně uskutečnitelná ani v malém měřítku, natož mezi všemi lidmi na světě. Mnoho mezinárodních a často intimních styků bylo například ve střední Evropě. Stačí k tomu jedna nebo dvě války a lidé se úplně odcizí.

Má-li být spojení mezi lidmi tedy trvalé, musí se zakládat na pevném a nezničitelném pojítku. Podle Cicera je to jenom ctnost, a proto tvrdí, že pravé přátelství může být jenom mezi ctnostnými. Je to pravda, ale závěr by pak nebyl povzbudivý. Bylo by pak velmi málo jednoty na světě, protože dokonalých lidí je málo. Z druhé strany však musíme učinit všecko z naší strany, co jen můžeme, hledat všechny cesty, které ke ctnostnému soužití vedou. Prvním pak z nich je pravda. Matematika je a bude společná všem lidem na světě, protože dvě a dvě jsou čtyři jak na severní tak na jižní polokouli. Nejsou však jen matematické pravdy. Náš život se řídí zákony státními a zákony mravními. Jak může být jednota na světě, když v jedné zemi se trestá jako nemorální to, co v jiné se považuje za základní právo člověka? Matematikové jsou dnes na celém světě zajedno, ale nejsou všichni lidé shodni v tom, co je svoboda a jaké jsou povinnosti člověka k Bohu a jiným lidem navzájem. Ti, kteří tedy usilují o to, aby se všude na celém světě vyjasnily základní pravdy, aby se odstranily pochybnosti, které snad vznikly v nových okolnostech, ti všichni tedy pracují o to, aby se posílila jediná a pravá jednota na světě. Tato jednota je stálá, protože stojí na pevném zákoně nezměnné a vždycky živé pravdy.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslati léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vrídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

STAV LIDSKÝCH PRÁV VE SVĚTĚ

Počátkem února 1988 vydal State Department - (podle zákona v rámci tzv. „Foreign Assistance Act“ je americké ministerstvo zahraničí povinno takovou zprávu každý rok předkládat kongresu) - zprávu o stavu lidských práv ve světě, v publikaci nazvané „Country Reports on Human Rights Practices for 1987“.

Pokud se týká Československa - zpráva zaznamenává fakt, že Československá socialistická republika je totalitní stát, řízený komunistickou stranou, která rozhoduje o všech důležitých politických, ekonomických a sociálních otázkách a která velmi omezuje individuální lidská práva. Zpráva dále zaznamenává fakt, že od r. 1968 po sovětské invasi do Československa a čistkách, které následovaly, nebyly v Československu žádné významné změny ve vedení strany a státu, až teprve v prosinci 1987, kdy Gustáv Husák resignoval na funkci generálního sekretáře komunistické strany a kdy tuto funkci převzal Miloš Jakeš. Gustáv Husák však zůstává prezidentem ČSSR.

Zpráva State Departmentu dále uvádí fakt, že přestože československá ústava zaručuje právo na svobodu projevu, tisku, náboženství a svobodu shromažďování, že tato práva nejsou v praxi uplatňována. Nezávislé iniciativy a společnosti nejsou legálně povoleny a

všechna odborová hnutí, profesionální asociace i amatérské skupiny, jsou kontrolovány komunistickou stranou, které ve všem podléhají.

Ve zprávě State Departmentu se dále konstatuje, že celková represe v Československu v roce 1987 trochu polevila v tom smyslu, že nedošlo k tolika zatýkáním a soudním procesům, jejichž výsledek by znamenal dlouhodobé tresty ve vězení a že bylo možno zaznamenat i částečnou toleranci některých nezávisle organizovaných aktivit. Zpráva se však zmiňuje o procesu Jazzové sekce a o procesu s bratry Wonkovými, které se vyznačovaly dřívější drsností. Dále zpráva zaznamenává fakt, že tvrdá represe pokračuje vůči těm, kteří pracují pro svobodu náboženství, proti signatářům Charty 77 a členům Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), tedy vůči těm, kteří pracují pro uplatňování lidských práv v Československu.

Pokud se týká situace v československých věznicích, zpráva State Departmentu konstatuje, že se nezdá, že by československá vláda praktikovala systematický program mučení a týrání, že však v mnoha případech byli vězni vystaveni krutému a degradujícímu zacházení. Jako příklad uvádí případy bratří Wonkových, kteří byli bití v době, kdy byli ve vazbě, dále případ Jiřího Wolfa, který byl vystaven mnoha svévolným akcím svých žalářníků a případ Karla Srpa, který byl po několik měsíců v samovazbě, bez jakékoliv možnosti komunikace s těmi, kteří

pracovali v jeho prospěch.

Podmínky v československých věznicích zpráva označuje za kruté a nelidské, zejména v těch, které jsou známy jako III. kategorie nápravně výchovných ústavů (věznic ve Valdicích, ku př.)

Zpráva State Departmentu dále zaznamenává časté zatýkání a zadržování československých občanů po dobu 48 hodin jen proto, že k něčemu vyslovili svůj osobní názor, který odporuje vládní politice. Zaznamenává také fakt, že jsou českoslovenští občané často předváděni k policejním výslechům a jsou podrobováni osobním prohlídkám a domovním prohlídkám, při kterých policie konfiskuje

„nepovolené“ publikace, psací stroje, fotoaparáty a jiné předměty. V souvislosti s dlouhodobým zadržením se zpráva zmiňuje o evangelickém faráři Janu Dusovi, který byl činný bez vládního povolení a je signatářem Charty 77. Ten byl držen ve vazbě od 20. května 1986 do 9. června 1987, bez řádného soudního procesu. Dále zpráva zaznamenává fakt, že bratři Wonkové byli drženi ve vazbě celý rok než byli postaveni před soud.

Pokud se týká tzv. „ochranného dohledu“, ku kterému bylo odsouzeno v posledních několika letech několik československých občanů, kteří byli vězněni pro své politické přesvědčení, tomu nyní podléhá jen Petr Cibulka, signatář Charty 77 a člen VONSu. „Ochranný dohled“, kterému podléhají býv. političtí vězni po svém

propuštění z vězení po určité době stanovenou soudem, znamená: časté hlášení na policii, osobní a domovní prohlídky, restrikce v cestování - i mimo domovskou obec, atd.

Českoslovenští občané, kteří jsou souzeni pro své přesvědčení a za vyjadřování názorů odlišných od názorů vládních, jsou souzeni za: „pobuřování“, „podvracení republiky“, „poškození zájmů republiky v cizině“, „útoky (slovní) na vládní činitele“, a pod. Občané, kteří mají „nepovolené“ styky s cizími velvyslanectvími, nebo kteří často navštěvují knihovny cizích velvyslanectví, jsou někdy souzeni pro „špionáž“ A ti občané, kteří jsou činní ve věci náboženské svobody, jsou souzeni pro „maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi“.

Pokud se týká práva shromažďovacího, zpráva State

Departmentu zaznamenává fakt, že československé úřady povolily veřejnou komemoraci v Lánech, kterou u příležitosti 50. výročí úmrtí presidenta T. G. Masaryka zorganizovala Charta 77. Na druhé straně však se čs. úřady snažily znemožnit schůzku některých signatářů Charty 77 s americkými činiteli. Při té příležitosti zpráva State Departmentu také zaznamenává fakt, že žádost organizátorů a přípravných výborů Společnosti přátel USA (SPUSA) o oficiální uznání této organizace a jejích stanov, byla zamítnuta.

Stat' o Československu v celkové zprávě State Departmentu o Stavu lidských práv ve světě má 12 hustě psaných stran a zaznamenává také některé konkrétní případy československých občanů vězněných pro své přesvědčení.

-afa-

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

VROUCÍ VZPOMÍNKA

na mou milou ženu

MAGDU,

a na naše drahé děti

ZUZANKU, DENISE a MICHALA

kterí nám 15. března 1977 tragicky zahynuli při požáru rodinného domu v Ciceru, Ill.

V sobotu 19. března budeme na ně vzpomínat při pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Všechny, kdo jste je znali, prosíme o upřímnou vzpomínku na ně v tiché modlitbě s námi.

**RUDY SOLFRONK ml., manžel a osiřelý táta;
SOLFRONKOVI, RUDOLF a BARBORA, dědeček s babičkou;
ANNA ZADRAŽILOVÁ, matka a babička;
a ostatní příbuzenstvo v USA a v Československu**

*My víme, Pane, že těm,
kteří v Tebe věří,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje;
bud' však k nám milosrdný
a posilni nám naši víru!*

1977
15. března
1988

Klas

RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

SENIOR
CITIZENS
SPECIALS
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 TILL
4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

• Juicy Pork • Crispy Duck
• Tender Breaded Pork
• Golden Chicken • Beef
Dishes • American Favorites
• Seafood

For Daily Specials
and Reservations
652-0795

Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately

\$4.50

DOPISY našich čtenářů

Little Neck - N.Y.

Ctění redakce a milí čtenáři,

po delší přestávce zase v tom novém a už rychle ubíhajícímu roce přicházím mezi Vás na krajanskou besedu s upřímným přáním Vám všem všeho dobra, zvláště v letošním tak vážném a rozhodném roce. Necht' Vám Pán Bůh zdraví dá, ochraňuje Vás a žehná Vám! Vám v redakci děkujeme ze srdce za ten náš informativní, poučný a povzbudivý Hlas národa, Vždyť bychom my po celém světě roztroušení věřící krajané bez něj ani o sobě nevěděli! My postarší však pomalu odcházíme jeden za druhým k svému Tvůrci, a tak bych měl radost, kdybych se od Otce Vojtěcha dověděl, že přibývá odběratelů H.N. v těch mladších generacích, které tu budou zase na chvíli ještě po nás.

Měl jsem radost, že v H.N. inserují i naši newyorští bratři Škrhovi. Kdo jste dosud neochutnali jejich znamenité

uzenářské výrobky, které mají tutéž vůni a chuť, jakou jim dovedli dát jen naši staří uzenáři v rodném kraji, navštivte určitě jejich známý obchod v Astorii a přesvědčíte se sami. Nebudete litovat, i když k nim zajedete z větší vzdálenosti.

Vloni na podzim - jako každoročně - pořádala naše farní rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii - pod vedením našeho milovaného Otce Aloise Vyoralu SDB, oblíbené Martinské posvícení. Velmi pěkně se nám zase vše vydařilo přičiněním a zásluhou našich obětavých kuchařek. Jako vždycky, do zlatova vypečené kachny, knedlíky, zelí, řízky s bramborovzím salátem a nakonec klobásky a párky mizely v útrokách početných návštěvníků skoro rychleji, než se rozpouští člověku na jazyku zmrzlina. Chutné domácí pečivo s kávou nesmí přece při posvícení chybět; je také naše zručné kuchařinky napekly celé velké

haldy. V „hospodě“ u Tomečka a Smrčky byla hojnost pitiva a ani karlovarská Becherovka k dobrému trávení nechyběla. „Od podlahy“ nám svižně i několikrát zadumaně vyhrávali k tanci i naslouchání naši výborní muzikanti Matoušek s Ondrejku. Ti dva když začnou zpívat a hrát, já nemohu klidně spát - jak říká naše pořekadlo. „Hlava se mně zatočí, srdce ve mně poskočí, a já musím jít tančovat.“

Co je pro nás postarší povzbuzující, že už mezi nás začínají přicházet ve stále větším počtu i mladší a mladí, kteří si už na Ameriku zvyli a docházejí k závěru, že nechtějí-li se v tom americkém moři úplně ztratit, musí se jít přihřát k rodinnému krbu své mateřštiny. Ovšem jak říkávám: náš duchovní Otec Alois při takových setkáních o zábavách dovede srovnat hory s dolinami - nás staré s těmi mladými. Kdo nám tu teď vždycky schází je náš humorista a „stará pára“ - Jenda Volný z Bánova. Ten by nám byl jistě nezapomněl zapívat: „O posvícení, všechno to voní, tak jako v hapatyce; a každá dáma, má svého pána, a kolem něj zatočí se! Tramtarará“...

Ve vánoční době náš pěvecký sbor „Velehrad“, který založil, vybudoval, vede a diriguje prof. Lebeda, uspořádal koncert vánočních písní a koled v kostele Panny Marie Karmelské. Návštěva byla veliká a naši zpěváci se opravdu vyznamenali! Jak říkával zakladatel naší tělocvičné jednoty „Sokol - Orel“ v

New Yorku a vlastenecký misionář starokrajanů u Panny Marie Ustavičné Pomoci, redemptorista z Baltimore blahé paměti, dnes již zesnulý Otec Matějů, sám velký muzikant a zpěvák, po každém úspěšném krajanském podniku: „Zdař Bůh!, aby si každý z toho co viděl, slyšel a prožil, odnesl domů ve svém srdci hřejivý pocit a oživenou vzpomínku na naši drahou domovinu.“ A to jsme si tedy skutečně odnášeli i z toho vánočního koncertu našich obětavých zpěváků, kteří, panečku, nejsou žádní upejpví kuňkalové, ale skoro profesionálové, jako bývali doma členové pražského „Hlaholu“ nebo „Moravští učitelé“.

Poslední týden (asi třetí v lednu) - zahrál nám Jenda Petlička na čs. rozhlasu vedle veselých melodií zase jednou tu posmutnělou: Hřbitove, hřbitove, zahrado zelená, do tebe padají nejdražší semena; padají, padají, ale nevychází, snad je ti hrobaři hluboko sázeli!“ - Tu píseň měla vždy ráda paní Marie Oktávec, která v pozeňnaném věku odešla na věčnost a tak patřila jí. Na její památku. Byla to totiž vskutku uvědomělá vlastenka, hluboce věřící, dobrotivá a ušlechtilá žena. Po dlouhé roky působila velmi obětavě a účinně v bývalé české osadě Panny Marie Ustavičné Pomoci na Manhattanu, byla téměř po celý život členkou jednoty Sokol - Orel, věrnou čtenářkou a dopisovatelkou nejdříve „Katolíka“ a pak „Hlasu národa“. Měla veselou povahu, nikdy nikoho nezar-

moutila a svým jiskřivým humorem uměla všude udělat dobrou náladu a rozveselit i zamračené zasmušilce. - Lehké odpočinutí, dej jí Pane, a světlo věčné at' jí svítí! At' odpočívá v pokoji!

S krajanským pozdravem na všechny čtenáře zůstávám Váš „Sázavan“

František s rodinou.

*

Vážený a milý náš „Sázavane“!

Pěkný dík za Váš zajímavý a opět tak teple láskou k lidem prohrátý dopis. Upřímně Vám děkuji za zaslání předplatného, za vánoční nálepky a za dar našemu tiskovému fondu. Omlouvám se, že se Vaše milé psaní dostává do novin teprve teď, ačkoliv tam už mělo být kolem 7. února, kdy, jak nám teď „pošeptal do ucha“ Váš Strážný anděl, jste oslavil v rodinném kruhu ve zdraví a pohodě svou „80“, kterou by Vám nikdo nehádal, stejně jako není vůbec vidět na dr. B. Bunžovi, který Vám v tom pěveckém sboru „Velehrad“ také prozpěvuje. Tož - i když opožděně, stejně upřímně, přeji Vám z plna srdce dobré zdraví, Boží ochranu a pozeňnaní alespoň do té zbývající dvacítky, abyste mohl ještě pozdravit začátek 3. křesťanského tisíciletí. A při té Vaší dobrotě, úsměvech a laskavé péči Vaší drahé Miminky, Vám ta „dvacítká“ bude ubíhat jako voda. Pán Bůh Vás nám zachovej! Jste se všemi ostatními krajanými, které znám, v mých modlitbách.

Na chvíli se ale ještě vrátím k těm z té mladší generace, o nichž jste nám napsal, že začínají přicházet na vaše farní zábavy, a o nichž se domníváte, že by už mohli mít zájem o zdejší krajanský život, zábavy nebo noviny. Nevím, jak je tomu u Vás v New Yorku, ačkoliv tam některé z těch příšlých po roce 1968 znám. U nás v Chicagu jich prošla hodně dlouhá řada při svých těžkých začátcích i naším „Velehradem“. Ačkoliv jich znám hodně schopných, příčinných, úspěšných i některé smolaře, měli-li aspoň nějaký náboženský základ - (nikoliv jen uměle a tradičně pobožnostkářský) - ze spořádané rodiny, pak se své křesťanské víry - (a nemusí být jen katolická) - nakonec přece jen v hlavních věcech drží a zcela očividně jim to pomáhá při uplatňování jejich schopností v práci i v životě. Ti jsou pak většinou také výbornými řemeslníky, poctivě vystudovaní, chytří a schopní lidé, a protože

NEPŘEHLÉDNĚTE NÁŠ PRAVIDELNÝ ROČNÍ BŘEZNOVÝ VÝPRODEJ - 20 % SLEVA NA KŘIŠTÁL - KERAMIKU - GRANÁTY

VCR české VIDEO filmy \$28.00

Opery: Prodaná nevěsta nebo Rusalka \$35.00, poštou \$37.50

Máme již vystavené krásně ručně malované kraslice a dřevěné kalíšky k velikonočním.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ - německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso nebo housku, kráječe knedlíků a jiné kuchyňské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, pošt. \$4.00.

Mapa Československa \$1.95, pošt. \$2.50.

Trnka N.: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, pošt. \$7.20.

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50, pošt. \$7.75.

Slovenčina pre krajanov hovoriacich po anglicky, \$6.00, pošt. \$7.25.

Imp. nástěnný kalendář 1988 s barevnými obrazy žen a dětí v československých krojích, 19 x 12 inčů, \$10.00, pošt. \$11.50.

Poštovní směrovací čísla obcí a částí obcí s příslušnými dodávacími poštami v ČSSR, 243 stran, \$7.95, pošt. \$9.65.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BIRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 12. a 26. května, 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zaslání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

znají alespoň něco pravdivého z naší národní historie a kultury - (i když z nemají už z komunistických škol, ale bud' z domova, anebo se k tomu dopracovali vlastní touhou po pravdě a pílí). Ti pak také nejdříve pochopí těžkosti našich zdejších pionýrů, jsou schopni ocenit jejich snahy a vše co tu v krajanských střediscích vybudovali i při průměrnosti jejich školního vzdělání a dnes už málo zajímavých svobodomyšlně - náboženských třenicích. Stejně dobře pak začínají chápat neplodnost politiky roztržitého exilu po roce 1948 a při setkání s těminěkterými darmošlapy ještě z mladší generace, než jsou sami, se stáhnou do ulity, snaží si vybudovat slušnou existenci, starat se o rodinu, cestovat a živě se zajímají o to, co se děje ve světě i doma. Ze začátku sice ještě někdy říkají, že je zdejší krajanská společnost ničím neobohacuje, místo, aby se ptali sama sebe, kterým Bohem svěřeným talentem by ji obohatit oni, ale to v nich je ještě úteková setrvačnost z komunismu, kde si lidé mohou dnes „žít po svém“ jen v soukromí svých víkendových chalup. Tito lidé však, až jim přibude v kalendáři několik dalších křížků, vnitřně dozrají, přijdou k poznání, že různorodá americká společnost je - všemu zdání navzdory - nikdy úplně asimilovat nemůže a ani jim jejich vlastní identitu nebere. Budou-li pak opravdu moudří, snadno pochopí, že právě svým národním a osobitým přínosem americkou kulturní mozaiku obohacují, že se stávají tím zajímavějšími a většími kosmopolity, čím jsou věrnější svým kulturním tradicím bez jakéhokoliv hloupého a nekřesťanského nacionalistického šovinismu. A pak se vrátí - sami sobě i k národu, z něhož vyšli. To už pak také budou plně přesvědčeni o filosofické prázdnotě marxismu. Zůstanou tu však ovšem ještě i jiní, jejichž odchodem národ ani republika o

nic nepřišly, krajanská Amerika s nimi nic nezískala a americká ekonomie ani kultura také ne. Jenomže Amerika je veliká a snese i to, když se v ní všelijací ti blažkové, „nemakačky“, nervově a morálně narušení blázní ztratí. Těm je však marno pomáhat nechtějí-li si pomoci sami. I ti, ovšem na stará kolena poznávají, že měli zůstat věrni svému původu a nechtít se „ztratit“ v anonymitě amerických velkoměst, aby byli „skutečnými Američany“.

Pěkně Vás pozdravuji.
Váš Fr. Vojtěch

**Port Coquitlam - B.C.
Kanada**

Důstojný Otče Víte,

ochotel jsem. Kdekdo prská bacily a já mám od sérové hepatitis z roku 56 malou obranyschopnost. Většinou se u mne nemoce stávají po první fázi utrpení a nepříjemností, nemocemi blahodárnými. Alespoň v tom smyslu, že si člověk - pacient přečte něco z té nakupené hromady ku čtení. Nebo si konečně zahraje něco z pásek, co se natočily a pak pro nedostatek času, už nikdy víc nepřeřály. Co však také blaží: dají se zavřít oči a vychutnávat TICHŮ. Takový luxus!

Pročítal jsem též H.N. a co nevidím: článek o klubu futuristů v Bethesdě. Asociace: někdy v padesátých letech, v útulné vinárně na Betlémském náměstí mi alergolog MUDr. Josef Liška vypravoval, jak během svého studijního pobytu v USA přihlížel jako host „Brain Trustu“ odborníků z různých odvětví, řekněme shromáždění vzdělaných osobností. Na programu bylo thema Svět za 50 let. Jedním z výsledků jednání bylo přesvědčení, že za 50 let bude na prvním místě světových jazyků španělština, tedy někdy kolem roku 1998. Jenom jsem se pousmál, absolutně jsem odmítal takový názor. A dnes? Máme to letos zhruba 40 let od vyslovení oné prognózy. Španělština je více a více vyučována v nejrůznějších jazykových kurzech v

celé Evropě i v Severní Americe. Do té padesátky zbývá ještě deset let. Za tu dobu může udělat velký skok kupředu celá Jižní a Latinská Amerika. Už se neusmívám jako tehdy v teple oně vinárničky a neodmítám onen názor, jediné jej připravuji a přidávám pár dalších let. Na tu španělštinu jsem sice dnes už moc starý. Ale pro dětičky to může být velmi užitečná kratochvíle.

A co čtu dál? Radko Kadlec! Zřejmě jste s ním v kontaktu. Příkládám pro něho pár řádek. Apropos, v tom co píše, klepl pořádně na hlavičku. A k tomu nelidskému vězení: učili mne, že kdo jinému jámu kope, sám do ní padá...

A pak jsem našel botu na str. 7 čísla 3 pod „Blahopřejeme“: Jiří Svoboda býval u sv. Jindřicha, nikoliv u sv. Štěpána. Tam tehdy farářoval Otec Hladík, kterému kaplanoval Sláva Hlaváč.

Už mne zase bolí oči, tak toho psaní nechám a dopřeji si to vzácné ticho. Jak bývám rád, že jsem již v pensí. Jenom bych se chtěl dostat z toho nepořádku a zmatku po stěhování. Zorganizovat se, sebe, i ten náš nový domov.

Hojnost síly H.N. a Vám pozhnání! Váš V. Rechner

Drahý Vincenci,

aby Vám to organizování po přestěhování šlo lépe a rychleji čas od času si u toho sednete a rozepište se o něčem ze svých vzpomínek, abyste s tím přišel do mlýna H.N. a tak obohatil svými myšlenkami i naše čtenáře. Jak poznávám z Vašich několika dopisů i z našeho telefonického hovoru, máte toho tolik co nabídnout nám všem.

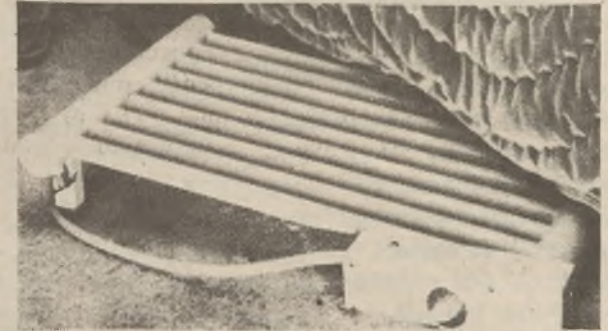
Až se teď zase vrátí jaro do kraje a boží sluníčko donutí každé stéblo trávy, aby ožilo a ustrojilo se do zelena, Vaši oči zase pookřívají nebudou tak snadno unaveny a budete moci psát. A tak se už těšíme.

Uctivý pozdrav Vaší paní manželce a celé rodině

Váš Fr. Vojtěch Vít, OSB

**Chcete mít v nastávající zimě v pracovně,
v obývacím pokoji či v ložnici
příjemné teploučko jako v kolébce
a přitom ušetřit jak na plynu tak elektrice?**

V tom případě si pozorně přečtěte tuto výhodnou nabídku a pak si v našem závodě objednejte náš nejnovější tepelný radiátor na elektricky ohřívání olej.
Máme jej na skladě ve třech typech: B-1, B-2 a B-3.

Retail Prices B-1 \$187.00 B-2 \$135.00 B-3 \$119.00

Toto je nově promyšlený účelný elektrický radiátor pro nepřetržitě užívání: čím déle hřeje, tím má menší spotřebu elektrického proudu - 75-95 %.

Při celodenním užívání nám u nás v Kalifornii vytápí obytné prostory, v nichž potřebujeme vytápět, za pouhých 5-12 dolarů měsíčně.

**INSTRUCTION & INFORMATION FOR ALL CUSTOMERS
AIR-HEATER, OIL RADIATOR B-1, B-2, B-3**

B-1, B-2 & B-3 are radiators to be used under the bed. Please place under the bed on all four feet. Day step-on switch is No. 2-4, Night step-on switch is No. 4-HI.

Adjusting the knob swich to how you desire: adjusting information is on the CENTRAL SWITCHING INSTRUCTION SHEET.

The best way for heat to pass through the bed: It's important to leave the heater on 24 HOURS A DAY. For this reason, don't switch off heater during the day time. The bed and the whole room will be completely heated and warmed together and your central heating can be reduced.

DIMENSIONS

LENGTH	WIDTH	HEIGHT	EL ELEMENT
B-1 34"	22"	5"	120V-AC 1,500 WATTS KING SIZE BED
B-2 28"	19"	5"	120V AC 1,250 WATTS QUEEN SIZE BED
B-3 26"	19"	5"	120V AC 1,000 WATTS STANDARD SINGLE

*You only pay when the RED LIGHT is on. you don't pay when the GREEN LIGHT or NO LIGHT is on! If you follow these heating instructions in this manner, this radiator will only cost you minimum.

Special important information: For people whom suffer from chronic health problems and severe muscle pain:

No flowing dust, no health problems: This heating system will improve your sleeping habits by circulating your blood and by keeping a permanent heart beat while you sleep throughout the night. You will enjoy waking up rested and refreshed.

- a. May alleviate cramps in your leg muscles while you sleep
- b. May alleviate prostate suffering in men.
- c. May reduce bladder infections.
- d. Could aid in hemorrhoid problems.
- e. May help reduce obesity.
- f. May help reduce menstruation pain.

*Healthy can be improved by above.

Don't cover up top of your mattress with other materials, just cotton sheets, no synthetic or plastic sheeting material.
Cover the whole bed with your blanket all the way to the floor.

*DISCLAIMER

Although this product does not claim or guarantee to prevent serious health problems, it may serve as a preventative measure and aid in the relief of chronic health problems and severe muscle pain. As with any health treatment, consult your family physician before starting any special health program.

Function of all types of High Vacuum Air Heater Oil Electric Radiators:

Inside the radiators is one electrical element which heats the oil. Radiator works without pressure, only on the high vacuum system. Circulation of the oil goes through Thermal System (Thermal Pump). This is built inside and full function is fully automatic. Temperature rises the speed of circulation of the hot oil, and speeds up radiation. Oxygen is pumped out from expending area and is replaced with neutral argon gas. This neutralizes any chemical processing through the oil, conserves the oil and extends the oil's life by ten years. This is a new system which does not exist in any other oil-filled radiators and is totally safety sealed. The estimated lifetime of these radiators is 20 years. They are manufactured in California. All parts and material are products of the U.S.A. and can be repaired and replaced.

For convenience and risk free:

If you are not totally satisfied, simply return within 30 days in it's original box for a courteous refund.

PLACE THE ORDER:

Selling and Distributing:
A.O. INTERNATIONAL BUSINESS, INC.
29262 Union City Boulevard
Union City, California 94587
415-487-0844 or 415-487-0845

**Přijď království Tvé,
bud' vůle Tvá
jako v nebi tak i na zemi...**

1982 12. března 1988

Vroucí vzpomínka

Se zármutkem v srdci vzpomínám, že je tomu letos už šest let, co mi navždy odešel můj milý manžel

Pavel Svačina

a nyní dřímé svůj věčný sen na hřbitově Eureka Springs ve státě Arkansas.

Vás, kteří jste znali jeho předobré srdce, prosím abyste si na něho vzpomněli modlitbou při mši svaté u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 12. března 1988.

MANŽELKA

Bejrút. — Dne 17. února skupina pro-iránských teroristů Hezbollah, která si dala jméno „Utiskování země“, unesla v jižním Libanonu mezi městy Tyrem a Naqoura amerického podplukovníka marinů William R. Higginse, který tam konal službu u mírové armády OSN. Je už devátým Američanem, zajatým v Libanonu a držení, jako rukojmí pro-iránskými teroristy. Celkem je v zajetí těchto teroristů 25 cizinců. Únosci prohlásili, že Higgins bude propuštěn teprve tehdy, až Izrael opustí jižní Libanon, všechna zabraná palestinská území a osvobodí 300 Libanonců a Palestinců, které drží v táboře Khiam v jižním Libanonu. Britská anglikánská církev poslala do Libanonu John Littleho, který se tam sešel s jedním vůdcem pro-iránských teroristů Hezbollah, aby ho požádal o propuštění Terry Waiteho, osobního posla anglikánského arcibiskupa v Canterbury, uneseného vloni, když s výkupným jednoho milionu dolarů se chystal požádat teroristy o propuštění dopisovatele „Associated Press“ Terry Andersona. Mluvčí Hezbollah však prý „lhal, až se prášilo“; řekl, že jeho hnutí nic neví ani o Waitovi ani o jiných zajatcích. Znalci terorismu říkají, že Waite asi už není na živu a asi byl usmrcen brzo po svém únosu; soudí tak proto, že teroristé nikdy neuveřejnili jeho fotografii ani nezachytili na pásce jeho poselství a vyhýbají se o něm mluvit.

● ● ●
Panama City. — Vládní oposice v Panamě vyhlásila generální stávkou na protest proti generálu Noriegovi, který se nechce vzdát vládní moci v Panamě. Tato stávka začala 29. února, avšak 3. března oposice proti Noriegovi stávkou odvolala, ve snaze „vyvarovat se úplnému ochrnutí panamského ekonomického života“. V těch dnech Panamci také mocně demonstrovali na ulicích proti Noriegovi. Spojené státy nadále uznávají Erica Delvalle - sesazeného Noriega a

skrývajícího se - za jediného legitimního presidenta Panamy, a na jeho žádost, tlumočenou panamským velvyslancem ve Washingtoně, zadržely veškeré panamské vklady v amerických bankách. Z jeho rozhodnutí také USA podržují na zvláštním kontě poplatky za užívání Panamského kanálu, jehož operace zatím probíhají normálně. Už dříve Washington suspendoval veškerou US ekonomickou a vojenskou výpomoc Panamě, a Mezinárodní rozvojová banka jí odmítá poskytovat další úvěry. Protože Panamci začali hromadně vyzvedávat z panamských bank své vklady v dolarech, „Bankovní komise Panamy“ rozhodla 4. března zavření všech bank, a to až do doby, kdy panamské vklady v USA budou opět uvolněny, aby v Panamě nedošlo k finančnímu zhroucení. President Reagan opětoval výzvu, aby Noriega opustil vládní moc. Čeká se, že kvůli zavření panamských bank a zadržení panamských vkladů v USA později v březnu Noriega nebude moci platit mzdy vládních zaměstnanců ani pohledávky cizích věřitelů, čímž se kritická finanční situace Panamy ještě více zhorší a pro Noriegu bude stále nesenadnější udržet se u vlády. President Reagan však odmítl přijmout návrh kongresu, uvalit na Panamu další obchodní a jiné ekonomické sankce; prohlásil, že Noriega musí být zbaven vládní moci samotnými Panamci a nikoliv americkým nátlakem. Noriega ze své strany znovu obvinil USA, že nezákonně zasahují do panamských záležitostí, že sám zůstane u moci, a že americké finanční akce proti Panamě ve skutečnosti upevnily jeho vládu, protože prý panamští dělníci se za ním sjednotili a armáda za ním neochvějně stojí. - Ovšem, jak se zdá, nikdo z US novinářů nechce „kousnout“ do „nezralého kyselého jablka“ a říci o pozadí nebezpečné situace v Panamě pravdu. Podle několika francouzských pramenů se měl Noriega ve skutečnosti obrátit „o radu“ na kubánského Castra,

LETEM

a ten mu měl údajně poradit, aby provedl změnu režimu Panamy podle starých latinsko-amerických zvyklostí - sesazením presidenta a vojenskou vzpourou - a teprve později - až by bylo po všem, prohlásit se „marxistickou lidovou demokracií.“

● ● ●
Managva. — Nikaragžský sandinistický president Daniel Ortega. 2. března zprostil kardinála Miguel Obando y Bravo, arcibiskupa Managvy, jeho funkce prostředníka při vyjednávání mezi nikaragžskou vládou a guerily „contras“ a vyzval velitele guerilů k přímému vyjednávání o příměří s předními autoritami nikaragžské vládní armády. Kardinál, který ve své funkci prostředníka nemohl ničeho dosáhnout, protože sandinisté ve skutečnosti nechtějí v Nikaragvě zavést skutečnou demokracii, vyslovil své pochybnosti o tom, že přímá vyjednávání dosáhnou kladného výsledku. Ortega navrhl třídenní jednání na schůzi, která by se konala ve vesnici Sapoa na území Nikaragvy při hranicích s Kostarikou, a která by začala 9. března. Za Nikaragvu by vyjednávali ministr obrany gen. Humberto Ortega, bratr presidentův, nikaragžský šéf generálního štábu a náměstek ministra zahraničí; ze strany guerilů „contras“ by bylo přítomno pět jejich direktorů. Ortega znovu zdůraznil, že předmětem vyjednávání při této schůzi může být pouze uzavření příměří a nikoliv politické záležitosti. Vedení bojovníků „contras“ na tento Ortegov návrh dosud neodpovědělo.

● ● ●
Bagdád. — Irán a Irák začaly bombardovat svá hlavní města dálkovými střelami sovětské výroby typu „Scud“. V prvních březnových dnech dopadlo na Bagdád 11 iránských střel a na Teherán 24 iráckých; v Bagdadě byly způsobeny „velké civilní ztráty“ a v Teheráně bylo zabito 27 iránských civilistů. Toto aspoň oznámily příslušné vlády. Protože Bagdád leží poměrně blízko iránských hranic, je snadným terčem iránských střel. Teherán však je vzdálen od iráckých hranic asi 300 mil; proto Irák musil snížit výbušnou náplň střel na 300 liber, aby tak byla zdvojnásobena vzdálenost jejich dopalu. Přitom na takovou vzdálenost střely Scud jsou málo přesné. Dříve se Irák pokoušel bombardovat Teherán svými letadly, avšak tyto operace měly jen nepatrný

SVĚTEM

účinek. Irák také poslal několik střel na iránské posvátné město Qom, avšak podle sdělení iránské vlády tyto střely tam nezpůsobily žádné škody.

● ● ●
Manila. — Presidentka Aquinová řekla 29. února, že poslala své dva příbuzné, filipínské kongresníky, aby se na Hawaji setkali s Ferdinandem Marcosem, jejím předchůdcem, který projevil přání, vyjednávat o svém návratu na Filipiny. Prý by se chtěl vrátit do své země s celou rodinou, a to co nejdříve, „pro záchranu Filipin před krvavým převzetím moci komunistickými povstalci“. Doporučil Aquinové, aby „vyzvala všechny politické směry k zorganizování jediné politické struktury“ k boji proti komunismu. Aquinová sice řekla, že dosud není připravena dovolit Marcosovi návrat, avšak jeden filipínský senátor k tomu komentoval, že Marcosovi může být dovolen návrat, splní-li určité podmínky. Mimo jiné by musil přísahat věrnost nynější vládě Filipin a ospravedlnit se z obvinění, že za své vlády odcizil biliony dolarů z veřejných peněz. Marcos asi tyto a jiné podmínky přijme, neboť doufá, že jeho přívrženci po jeho návratu vykonají v jeho prospěch státní převrat.

● ● ●
New Delhi. — V šedesátých letech Indie poznala citelný nedostatek potravin a velký hlad; její vláda tehdy byla nucena dovážet z ciziny velká množství potravin pro uživení svého obyvatelstva. Potom však Indie zreformovala své zemědělství, provedla „zelenou revoluci“ a měla potravin přebytek. Zelená revoluce sestávala ze tří velkých reforem: 1) Zavodnění obdělávacích pozemků; 2) užití výnosného osiva, nově připraveného v laboratořích; 3) zavedení užívání umělých hnojiv. Později však indiští farmáři si stěžovali na to, že ceny jejich produktů byly vládou uměle udržovány příliš nízké, zatímco stále stoupaly jejich výlohy za umělá hnojiva a zušlechtné semeno, a že proto jen stěží mohli vyrovnávat svůj rozpočet. V posledních třech letech se jejich situace ještě více zhoršila suchem na různých místech země, protože nepršelo, nepřišly vitální monsunové deště. Zatímco z vládního rozhodnutí ceny potravin zůstávají nízké, silně stouply ceny elektriny, gazolinu, umělých hnojiv a jiných farmářských potřeb. Far-

máři říkají, že jejich situace je neudržitelná, a že tedy nemohou a nebudou platit daně. Také začali už na některých místech demonstrovat proti vládě ministerského předsedy Rajiva Gandhiho. V Indii celých 75 % venkovanů žije dosud ze zemědělství, a kdyby tam došlo k farmářským nepokojům, byly by opravdu obrovského rozměru a indické vládě by přibýly další velké starosti. V některých částech Indie byl už vloni nedostatek potravin a vody. Vláda mohla odstranit nebezpečí hladu užitím velkých obilních přebytků z předcházejících let, které dosahovaly výše 23 milionů tun. Bude-li však sucho trvat dále, Indie bude opět musit dovážet velké množství obilí z ciziny.

● ● ●
Jeruzalém. — US státní tajemník George Shultz, který se v Bruselu setkal s presidentem Reaganem, ujišťujícím na vrcholné schůzi západoevropské spojence, že USA je neopustí a zůstávají věrny svému závazku v NATO, hájit západní Evropu před možnou sovětskou invazí, se ihned vrátil na Blízký východ, aby se znovu „pokoušel“ o zahájení mírového procesu mezi Izraelem a Araby. Někteří pozorovatelé přirovnávají Shultze v této věci k „mušce vsudybylce“ z Esopovy bajky; jezdí z místa na místo, všude je přítomen, mluvením a vyjednáváním se pokouší získat vlády zúčastněných zemí Blízkého východu pro nový americký mírový návrh při vědomí, že ani Izrael ani Palestinci nemohou ze svých pozic ustoupit. V přítomnosti není proto žádná naděje, že by k nějakým opravdovým mírovým jednáním na Blízkém východě mohlo vůbec dojít, neboť posice izraelského ministerského předsedy Shamira a jeho vládnoucí strany Likud je naprosto neslučitelná jak s požadavky Arabů, tak i se samotným americkým mírovým návrhem. Shultz se však aspoň na oko „pokouší“ o nemožné; ví sice, že asi ničeho nedosáhne, avšak republikánská strana nutně potřebuje pro podzimní volby zdání, že Reaganova administrace všude horlivě usilovala o světový mír. - Za své druhé cesty na Blízký východ Shultz dal izraelským a arabským vládcům písemně nový americký plán pro zahájení arabsko - izraelských mírových jednání. Osobně odevzdal dopisy s americkým návrhem v Jeruzalémě izraelskému ministerskému pře-

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.

Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

dsedovi Shamirovi i ministru zahraničí Peresovi; v Damašku syrskému prezidentu Hafez Assadovi, v Káhyře egyptskému prezidentu Hosni Mubarakovi, a v Londýně jordánskému králi Husseinovi, který tam právě dlel na návštěvě. Podle tohoto plánu má být 1. května - v kádru mezinárodní konference - zahájeno arabsko-izraelské jednání o částečné samosprávě Palestinců na okupovaných územích. Kromě sporných stran by se těchto vyjednávání zúčastnilo také pět trvalých členů Bezpečnostní rady OSN, avšak nikdo z nich by pak neměl právo veta proti výsledkům těchto jednání. O šest měsíců později by pak začala vyjednávání o konečném vyřešení palestinského problému a arabsko-izraelského konfliktu. V případě neúspěchu prvního vyjednávání o přechodné době tříleté omezené palestinské samosprávy - (toto se zdá jisté) - by se pak už žádná jednání o konečném řešení palestinské otázky nekonala. Dojde-li však k této druhé části vyjednávání, nemá trvat více než jeden rok. Shultz vyzval vládcu, kterým svůj dopis poslal, aby na něj odpověděl do 10 dnů. Nevyklučuje přitom možnost učinit některé menší změny v americkém návrhu, avšak zamítá jakoukoli změnu jeho hlavních zásad. - Podle poslední zprávy izraelského rozhlasu Shamir prý tento návrh zamítne, nebudou-li změněny právě jeho hlavní prvky. Peres prý zase řekl, že americký plán obsahuje některé zajímavé ideje, o kterých by to stálo zato uvažovat... Po splnění svého poslání se pak Shultz 5. března vrátil se spokojeným úsměvem do USA. Shamir navštívil nyní 14. března Washington, kde se zdrží tři dny a bude jednat přímo s prezidentem Reaganem a jinými vládními osobnostmi. - Jeruzalémská policie objevila zcela náhodně - v blízkosti hotelu „Hilton“ v Jeruzalémě, kde Shultz bydlil po dobu svého pobytu na Blízkém východě - nákladní auto plné třaskavin. Teroristická skupina Al Fatah z PLO, jejímž předsedou je Yasser Arafat, si přivlastnila zodpovědnost za umístění těchto třaskavin a prohlásila, že jejich terčem měl být skutečně tajemník Shultz. - Jinak zase došlo na některých místech v Gáze a v Předjordánii k protiizraelským demonstracím, při kterých bylo izraelskými vojáky opět zadrženo a zraněno několik Palestinců. Na některých místech demonstrací izraelská armáda zabírá přístup cizím dopisovatelům - stejně jako to po celá desetiletí dělá SSSR a

nyní JAR, aby jejich snímky hrubého potlačování demonstrací nebylo drážděno mezinárodní veřejné mínění proti Izraeli.

● ● ●
Washington. — Od roku 1981 byly za Reaganovy administrace chudým Američanům rozděleny z vládních přebytků zdarma sýr, mléko v prášku, rýže, ryby, mouka a med; v roce 1986 například bylo rozdáno 410 milionů liber sýra, 70 milionů liber másla, 93 milionů liber mléka v prášku, 127 liber mouky, 130 milionů liber rýže a 78 milionů liber medu. Zejména sýr byl velmi populární u senior citizens a chudých lidí bez domova, žijících na ulici, protože sýr není nutno vařit. Nyní však byly zákonem silně sníženy vládní subvence farmářům na výrobu těchto přebytkových potravin, takže jejich výroba se jim už nevyplácí. Vláda musí šetřit peníze na jiné závažnější potřeby, a navíc je v ekonomii svobodného podnikání úplnou „herezí“ platit farmářům zato, že produkují příliš mnoho potravin, zatímco daleko víc zemědělských dělníků v SSSR a jeho satelitech nedokáží uživit ani vlastní obyvatelstvo. Zákonem bylo nyní navíc rozkázáno, aby bylo každoročně levně prodáno do zámoří 150.000 tun uvedených vládních přebytků. Podle sdělení US departmentu zemědělství existují přebytky sýra a práškového mléka až do konce dubna letošního roku, a přebytky rýže a medu až do konce března; pak bude musit být asi akce rozdělování přebytků zastavena.

● ● ●
Bangui. — Jean - Bedel Bokassa, naprosto drzý primitiv, ale všemi mastmi mazaný černošský voják, se v r. 1966 při vojenském státním převratě zmocnil vlády ve Středoafrické republice, jedné z nejchudších zemí světa. V r. 1977 se pak sám prohlásil císařem a dal se „korunovat“ při okázalé ceremonii, která stála zemi 200 milionů dolarů, což představovalo celých 25 % ročního národního příjmu. Pak ještě vládl po způsobu despotických monarchů až do roku 1979, kdy byl s pomocí Francie sesazen státním převratem, právě když dlel v Libyi na státní návštěvě. Potom žil v exilu ve Francii, a v roce 1986 se opět rozhodl vrátit se zpět do své země v naději, že jeho bývalí poddaní jej přijmou s jásotem jako pravoplatně korunovaného císaře. Sotva se vrátil byl zatčen a v červnu 1987 odsouzen k smrti, protože za své vlády rozkázal vraždu asi 20 svých politických odpůrců a nezákonně užil obrovských ob-

nosů ze státních peněz k osobním účelům. Byl také obviňován z kanibalismu, avšak soud shledal tato obvinění nepodložená. Současný prezident Středoafrické republiky André Kolingba změnil 29. února letošního roku jeho trest smrti na doživotní žalář.

● ● ●
Jeruzalém. — Podle izraelských pramenů tajná rozhlasová vysíláčka „Al Qods“ - (arabský název Jeruzaléma) - vysílá z území Sýrie programy vybízející Arabů okupovaných území k „osvobození země a jejího lidu“ a k „povstání proti izraelským okupantům“. V programu jsou vysílány palestinská hudba a básně, různé zprávy, rozhovory s palestinskými aktivisty, vyhnanými z Izraele a z okupovaných území do jižního Libanonu, instrukce, jak házet kameny na izraelské vojáky a izraelská auta, různé dětské projevy, a v bezvadné hebrejštině i výzvy k izraelským vojákům, aby složili zbraně. „Al Qods“ také uvádí jména a adresy Palestinců, zaměstnaných v izraelské policii nebo v izraelské civilní správě v okupovaných územích; je uváděn i počet jejich dětí a jsou vybízeni, aby opustili svá kolaborantská pracovní místa. Přestrašení Palestinci dnes těchto výzev poslušně poslouchají, protože jinak by se vystavovali nebezpečí, že budou palestinskými aktivisty zbiti, jejich domy budou spáleny a sami nakonec zlinčováni.

● ● ●
Ankara. — Turecká vláda ministerského předsedy Turgut Ozal-a upozorňuje na obrovské budování sovětské branné moci na Černém moři a v kraji Jižního Kavkazu. Tímto je potvrzena domněnka vojenských analytů NATO, že kdyby došlo k válce, Turecko by se stalo prvním terčem sovětské ofensivy. Turecká vláda je proto zejména zneklidněna budováním obrovského válečného loďstva Sovětů v Černém moři, jehož cílem by asi bylo dobytí úžin Dardanel a Bosporu, po nichž již „šilhal“ Potěmkin. Dnes tam mají Sověti 468 bojových letadel a helikoptér, 81 křižníků, 109 fregat, 35 ponorek a základny protiletadlových střel SS-11, SS-13 a SS-19.

● ● ●
Tokio. — Odborníci upozornili na nový způsob „výměnného obchodu“ mezi SSSR a některými japonskými firmami, které kupují pro Sověty v Austrálii a na Novém Zélandě různé farmářské produkty a pak je převážejí přímo do SSSR. Sověti pak zato v rámci výměnného obchodu vyvážejí do Japonska uhlí, stavební dřevo,

různé polotovary, mořské raky a tresky bez jakéhokoliv přesunu peněz. Nedávno tak Sověti na př. obdrželi z Austrálie náklad 3.000 tun jehněčího masa v hodnotě 2.7 milionů dolarů. Čeká se silné rozšíření tohoto druhu výměnného obchodu a jeho rozšíření i na další obory, nikoliv jen na zemědělství. Odborníci jsou touto změnou ve struktuře obchodních vztahů mezi SSSR a Japonskem vážně znepokojeni. Gorbačov - v rámci svého programu perestrojka - vyzval však k rozšíření sovětského výměnného obchodu s nekomunistickými zeměmi, zvláště zemí kolem Tichého oceánu. Jména příslušných japonských firem nebyla uveřejněna, aby USA proti nim nepodnikly odvetná opatření.

● ● ●
Varšava. — Podle úředních údajů polské vlády Polsko prodalo vloni do USA pouze za 330 milionů dolarů svých výrobků. To představovalo sotva třetinu polského vývozu do USA z roku 1980. Tento silný pokles obchodních vztahů byl způsoben US vládními sankcemi, uvalenými na režim gen. Jaruzelského kvůli potlačení svobodné pracovní unie Solidarity a zavedení stanného práva. Vloni činil polský dovoz z USA 130 milionů dolarů. Po této sedmileté mezeře je nyní ve Washingtoně plánována schůze mezivládní polsko - americké komise za účelem zlepšení obchodních vztahů mezi oběma zeměmi. Polskou delegaci povede ministr zahraničního obchodu Wladyslaw Gwiazda, a americké obchodní skupině bude předsedat tajemník obchodu C. William Verity, Jr.

● ● ●
Moskva. — Sovětský svaz horečně usiluje o nové „uvolnění vztahů“ se Spojenými státy, které se má konkrétně projevit hlavně rozšířením obchodních vztahů. Sovětům přitom nejvíce záleží na obdržení pokročilé západní technologie a západních technologických znalostí. Proto prostřednictvím „Světové federace pracovních unií“ v Ženevě Kreml zahájil mohutnou kampaň, již si hledí získat vedoucí kádry západních dělnických unií pro své „mírové hnutí“ a pro povzbuzování širších obchodních vztahů mezi Západem a Východem. Proto se nedávno delegáti „Světové federace“ a příbuzné oragisace „Mezinárodní pracovní unie“ sjeli v Československu nedaleko Prahy, aby společně hledali způsoby, jak splnit tyto cíle a jak zvýšit styky s pracovními uniemi nekomunistického světa na

Západě, které by přece jen nerady zradily svou „jakousi ikdyž velmi tenkou solidaritu“ s dělníky v zemích pod komunistickými režimy. Význačným bodem jednání na této schůzi bylo také hledání cest jak „zneutralizovat“, kritiku unií sovětského bloku, které vůbec neslouží skutečným zájmům dělníků, ale jsou jen nástrojem komunistických stran, a proto je občas západní sdělovací prostředky čas od času kritizují, ačkoliv by to měly dělat soustavně. Komunistům však vadí i jejich dosavadní „občasná“ západní kritika a chtěli by ji zneutralizovat.

● ● ●
Brazílie. — Také Brazílie objevila, že prodej zbraní může být velmi výnosný. V obchodě se zbraněmi se dnes nebere vůbec žádný ohled na politiku a tím se Západ pochovává sám. Zbraně se prodávají tomu, kdo za ně dobře zaplatí. Tak např. Irán kupuje zbraně od SSSR, z Izraele i z Jižní Afriky, k nimž nechová žádné velké sympatie. Dříve přijal zbraně i od „velkého satana“ Spojených států! - Brazílská státní společnost „ORBITA“, vyrábějící dálkové a raketové zbraně, podepsala právě také smlouvu s Libyí, že pro ni zahájí výrobu dálkových střel o dopalu 600 mil. Potřebné zařízení pro výrobu těchto střel bude stát Brazílii sice dva biliony dolarů, avšak čeká se, že o tyto střely bude velký zájem nejen u Kadafyho v Libyi, nýbrž i u jiných zákazníků - včetně Iránu a Iráku. - Libye pomocí těchto střel bude moci dosáhnout Alžír, Říma, Athén, Kypru, Suezského kanálu a Káhyry, hlavního města Egypta - svého velkého nepřítele. Brazílie pravidelně prodává Libyi - proti výslovnému přání USA - různé druhy moderních zbraní. Střely o dopalu 600 mil, opatřené nukleárními hlavicemi, byly sice nedávno zakázány smlouvou mezi USA a SSSR, avšak mnohé země na světě znají techniku výroby dálkových střel středního dopalu, opatřených konvencionálními výbušninami a za dobré peníze jsou ochotny je prodat komukoliv.

HLEDÁME zkušené šoféry - dálkaře

Musí mít řidičák kategorie „D“ a nejméně 3-letou zkušenost šoférování velkých dálkových nákladních trucků. - Kvalifikovaní mohou nastoupit do práce IHNED: Základní znalost angličtiny nutná.

Volejte: ☎ 521 - 5053

SPORT

XV. OLYMPIJSKÉ HRV

Zpravodajství z Československa

Čtyřleté přípravy olympioniků se neukázaly úspěšné. Získali jsme pouze jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile.

Byli to naši skokani - Pavel Ploc a Jiří Malec - kteří nám získali 2 medaile.

Skokan Pavel Ploc se dostal do popředí mezi nejlepší skokany světa již v r. 1984, když v Sarajevu získal bronzovou medaili. Jiří Malec nám připravil pěkné překvapení, když skončil za Nykaenem a Plocem na třetím místě. Další čs. skokan Jiří Parma skončil na pátém místě.

Tu třetí obdrželi lyžaři, kteří ve štafetě 4 krát 10 km skončili na 3. místě a získali zato bronzovou.

Velké zklamání nám připravili naši hokejisté v čele s trenérem Starším. Obří slalom, krasobruslení a sánky nám také neudělaly žádnou radost.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezistátní zápasy

Španělsko - Československo 1:2
37,000 diváků ve španělské Malaze bylo zklamáno výkonem svého mužstva, i když to bylo jenom přátelské utkání.

Španělsko se ujalo vedení ve 30. min. brankou Salinase, avšak Knoflíček v poslední minutě prvního poločasu vyrovnal na 1:1.

Pavel Ploc vlevo a Jiří Malec se svými medailemi

Ve druhém poločase čs. mužstvo hrálo lepší fotbal; vítěznou branku vstřelil v 72. min. Kubík.

Ostatní výsledky: Portugalsko - Itálie 0:0, Honduras - El Salvador 4:0.

Zpráva z Itálie

Italský fotbalový svaz na žádost klubů zvýšil počet cizinců, hrajících v 1. lize ze dvou na tři.

Pro bohaté italské kluby - jako je Juventus, anebo A.C. Milán - je toto rozhodnutí velmi příznivé, neboť si mohou koupit další světovou hvězdu.

KOPANÁ V USA

M.I.S.L.

Chicago - Baltimore 4:5

Velmi slabý výkon obou mužstev a nakonec 3,008 diváků odcházelo domů zklamáno; Chicago opět prohrálo.

Nový trenér Gary Hindley doposud nenašel sestavu, která by mohla ukázat spolupráci všech hráčů. Kvalita hráčů zde je, bohužel ale každý hraje pro sebe.

Po této porážce Chicago se

ocitlo na posledním místě v tabulce Východní skupiny. Doufejme, že v pátek proti Wichitě uvidíme lepší kopanou a pak také více fandů.

Branky Chicaga dali: Krafft, Rojas, McWilliams a Ion.

Za Baltimore skórovali: Witman 2, Furphy, Drago a Chapman po jedné.

Tabulky

Východní skupina: V. P.

1. Minnesota	24	17
2. Dallas	21	20
3. Cleveland	20	22
4. Baltimore	20	22
5. Chicago	18	21

Západní skupina: V. P.

1. San Diego	30	10
2. Tacoma	22	20
3. Kansas City	20	19
4. Los Angeles	20	20
5. Wichita	17	22
6. St. Louis	11	30

METRO - LIGA

Výsledky 7. kola: Eagles - Wings 6:1, U. Serbs - Sparta 2:3, Schwaben - Falcons 7:1, Lightning - Kickers 2:4, Gr. White - Vikings 3:1.

Tabulka:

1. EAGLES	5	1	130:11	11
2. GR. WHITE	5	1	1 25:15	11
3. U.SERBS	5	0	2 33:14	10
4. SCHWABEN	5	0	2 24:11	10

5. SPARTA	5	0	2 18:11	10
6. KICKERS	4	1	2 26:26	9
7. VIKINGS	1	1	5 15:24	3
8. WINGS	1	1	5 14:25	3
9. LIGHTNING	0	2	5 16:27	2
10. FALCONS	0	1	6 13:47	1

Program zápasů 8. kola na neděli dne 13. března 1988
3:00 hod. Kickers - U. Serbs
3:45 hod. Eagles - Vikings
4:30 hod. Sparta - Wings
5:15 hod. Lightning - Falcons
6:00 hod. Gr. White - Schwaben

1. DIVIZE

Výsledky 7. kola: Real F.C. - Wauconda 5:4, Bullets - Lions 5:2, Fortuna - Liths 4:2, Trevians - R. Wawel 2:1, Maroons - Rams 10:1.

Tabulka:

1. MAROONS	40:16	14
2. BULLETS	25:16	9
3. FORTUNA	23:17	8
4. TREVIANs	18:16	8
5. LIONS	32:30	8
6. REAL	21:27	6
7. WAUCONDA	20:26	6
8. R. WAWEL	22:23	5
9. LITHS	20:25	5
10. RAMS	11:34	1

Program zápasů 8. kola:

3:00 hod. Rams - Lions
3:45 hod. Wauconda - R. Wawel
4:30 hod. Bullets - Real F.C.
5:15 hod. Maroons - Fortuna
6:00 hod. Trevians - Liths

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta - U. Serbs 3:2

Největší překvapení 7. kola připravilo mužstvo Sparty, když po dramatickém boji porazilo vedoucí klub tabulky United Serbs.

Ano, musíme právem říci, Spartané se ze začátku báli, avšak s postupem hry se ukázala jejich rychlost a bojovnost, proti nimž Serbs nenašli řešení.

Mužstvo Sparty nastoupilo v následujícím složení: Hagemann - Wise, P. Wolf, D. Wolf, Daniels, McClements - Brabenec, Kouwe, Maliff, Navejas a Carranza.

Srbové zahájili zápas velkým nápořem, avšak spartánská obrana dovedla čelit všem útočným akcím. Pouze 2. vteřiny před ukončením 1. třetiny Tim Daniels se shluku před brankou získal Spartě vedení 1:0.

2. třetina byla vyrovnaná. Byli to však Srbové, kteří využili chyby brankáře Sparty a vyrovnali na 1:1.

Poslední třetina patřila Spartě. Již ve 2. min. Kurt Wise získal Spartě vedení 2:1. V 7. min. Srbové opět vyrovnali. Pouze 11 vteřin zbývalo do konce zápasu, když Hagemann chytil prudkou ránu Jereniče. Bez váhání vhodil míč do středu hřiště; zachytil jej volný Carranza a pouze 4. vteřiny scházely do konce zápasu, když střela Carranzы skončila v síti Srbů.

Více než 1,000 fandů, kteří si během mistrovství mužstvo Sparty oblíbili, odměnili výkon našeho mužstva dlouhotrvajícím potleskem.

Pouze 2. kola zbývají k ukončení Halového mistrovství, které se hraje na stadionu Odeum ve Villa Parku.

Přijďte se podívat na tyto zápasy, kde uvidíte velmi dobrou kopanou.

V příštím kole - 13. března - Sparta hraje proti Wings. Výkop je stanoven na 4:30 hod. odpoledne.

Na schůzi Metro - Ligy

byla projednávána celá činnost za uplynulý rok a také volba nového presidenta. Bývalý předseda Joseph Zyzda, který zastával tuto funkci posledních 6 let, byl opět zvolen na další 2 roky.

Do výboru Ligy byli zvoleni, Jarda Fajkus za Spartu a Gino Marino z klubu Maroons.

Jarní sezóna bude zahájena v neděli 24. dubna.

Program zápasů Sparty pro celou Jarní sezónu:

- 24. dubna - United Serbs
- 1. května - Lightning
- 8. května - Schwaben - D
- 15. května - R. Wawel
- 22. května - Eagles - D
- 5. června - Vikings - D
- 12. června - Trevians
- 19. června - Gr. White
- 26. června - Kickers - D (poz: D - domácí hřiště)

V roce 1988 domácí hřiště Sparty bude na Lincolnově škole ve Wheatonu. Veškeré zápasy 1. mužstva začínají ve 3 hod. odpoledne. Rezervy mají výkop již v 1 hodinu.

Jarda Fajkus

Annual Spring Dance

Sponsored by: SPARTA A.B.A. CHICAGO and

ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK SPORTSMEN

SATURDAY, MARCH 12, 1988

AMERICAN LEGION HALL
5510 W. 25th ST. Cicero, IL.

Music by Czech Express' from St. Louis

ENTREE: 8:00 PM Donation: \$8.00

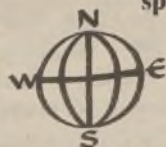
DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

JIRÍ Z PODĚBRAD

(Pokračování ze str. 1)

krále nic, když Rokycana vládnul všemi jeho úmysly. My o tom řeči slyšíme, skutků nevidíme; aniž známe krále Jiřího tak nedospělého na duchu, aby co dítě byl se dal přemlouvat a voditi od kohokoli.

Pravdivé-li jest podání, že král navštívil M. Rokycanu na smrtelné jeho posteli, byla to bezpochyby poslední jeho chůze na tomto světě: neb již o čtyři neděle později, v pátek dne 22. března, následoval ho také do hrobu sám. Ani o příčinách i okolnostech jeho smrti, nezůstaveno nám hojnější paměti, nežli že umřel na vodnatelnost a postava jeho přirozeně těžká i hrubá, že opuchnutím zvláště nohou a pak i ostatního těla upadla byla posléze až do neforemnosti. Když z mrtvého těla vybrána střeva, nalezena játra do polou zkažená a ve žluči kamének holubímu vejci podobný, břicho pak tukem na pid' tlustým obrostlé. Mrtvola ve hlavní síni dvoru králova na Starém městě ležela v sobotu a v neděli k obecnému podívání; v pondělí 25. března pochována ve hrobkách královských u sv. Víta na hradě. I poněvadž nevědělo se, kdo bude nástupcem trůnu, králova rada sšedši se uzavřela věsti všechny věci dále bez proměny jako potud; hlavní moc výkonná byla v rukou knížete Jindřicha, syna králova, co strážce koruny a klenotův zemských, a Samuele ze Hrádku a z Valečova, co podkomořího zemského i purkmistra pražského pospolu.

Ztráta obou hlav, duchovní i světské, mezi podobojími, tak rychle po sobě, nemohla nedojímat hluboce národu, kterýž nucen jsa hájiti bytu svého proti celému takořka světu, nebyl ovšem bohat na výtečníky podobné; neb dle slov souvěkého letopisce „onen slovem a tento mečem bránili Kristova kalicha“; král pak zejména „stálý nalezen byl ve přijímání krve jeho předrahe až do smrti.“ Protož není divu, že pláč a úpění rozléhaly se po Praze zvláště při králově skonání, a že při pohřbu jeho

panovala ještě větší žalost nežli nádhera. Však ne sami toliko podobojí, ale i katolíci oplakávali krále, o kterém obecný šel hlas, že jemu podobného v Čechách nebylo ani nebude: neb zrodil se z lůna národu, nezczil se ho nikdy, ale dělal se mu nade všechny jiné otcem moudrým i starostlivým.

Podavše již ve vypravování dějin drahně svědectví souvěkých o povaze těla i ducha krále Jiřího, nebudeme jich opakovati, ale připojíme raději několik ještě nedotčených. Pan Ctibor z Cimburka poznamenal o něm, že byl „mudřec přirozený, bez písemného ostření smysla“, t.j. bez učnosti, a že šla o něm pověst až do končin světa, kterak vysoce všechny sousedy přesahal moudrostí a spravedlností, takže opatrnosti jeho rozum lidský stihnouti nemohl, a přem, kteréž před něho přicházely, nalézal se hojnější u něho nežli u kohokoli dostatek soudu; nad to pak že byl „pyšným protivníkem, poddaným obhájce, neposlušných skrotitel, pochlebničkův nepřijímatel, věrných ochranitel, služebníkův štedrý dárc, myslí ustavičné, v práci neustálý, las-

kavec lidský“ atd. I jeden z úhlavních jeho protivníků, polský dějepisec Dluhoš, který z přílišného zelotismu nepřestával tupiti v něm kacíře, vyznal přece, že Čechové želeli jeho ztráty nejvíce proto, že „ku prolévání krve lidské nebýval kvapným.“ Pražský kanovník M. Pavel Židek svědčí, že ohledem na pohlaví živ byl bez úhony, a že mívál obyčej vždy po jídle dávatí audience každému, i sebe chudšímu, kdo k němu o spravedlnost, aneb o pomoc volati se chtěl. Méně chvalně poznamenal doktor Řehoř z Heimburka, že zvláště v posledních letech dělal se „čím dále tím skrbnější“, když totiž již rozhodnuto bylo, že synové po něm kralovati nebudou: neuchranná to vada zásady o nedědičnosti trůnu.

JANITORIAL HELP
WANTED
FOR OFFICE
TWO DAYS A WEEK

IDEAL FOR SEMI - OR RETIRED PERSON
CALL: 9:00 A.M. - 3:00 P.M.
☎ 733 - 6112

Úmrtní oznámení

Oznamujeme všem svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela naše maminka, babička, prababička, paní

Elizabeth M. Janíček,
roz. Halyak, manželka po † Andrew.

Zemřela v pátek 26. února ve 2:30 hod. odpoledne ve věku 94 let. Narodila se v Třinci v Československu a v USA žila 75 let. Pohřeb drahé zesnulé se konal v pondělí 29. února v 9 hod. dopol. z kaple Linhart a synové do chrámu Páně sv. Prokopa, ve staré české Plzni, kde byla mše sv. v 10 hod. a pak byla pochována do rodinného hrobu.

Rodina zesnulé:

MARY - dcera; ANDREW (Muriel) a FRANK - synové;
zesnulí: GEORGE - syn; GISELLE a ANGELINE - dcery;
RITA WHITNEY a GEGIE PARKER - vnoučata;
4 právnučata a ostatní příbuzní.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.
Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS

☎ 387 - 7000

Zemřel Dr. Ivo Ducháček

V úterý 1. března 1988 zemřel ve věku 75 let po těžké rakovinové chorobě, Dr. Ivo Ducháček, jeden z nejlepších našich vědeckých pracovníků, politologů a rozhlasových reportérů.

Ducháček se narodil v Prostějově 27. února 1913, studoval práva a dosáhl doktorátu na Masarykově universitě v Brně. Věnoval se žurnalistice a stal se zahraničním politickým korespondentem Lidových novin v Paříži a v Londýně. Za války se dal k dispozici československé zahraniční vládě v Londýně a úzce spolupracoval s tehdejšími předsedou vlády Msgr. Šrámkem. V této spolupráci pokračoval pak i po válce a zapojil se do Čs. strany lidové. Stal se poslancem

Národního shromáždění, kde měl zodpovědnou funkci předsedy zahraničního výboru. Spolu s Dr. Chudobou, Helenou Koželuhovou a Pavlem Tigridem byl vedoucí, útočnou silou v boji proti komunistickému násilí na stránkách časopisů lidové strany „Obzory“ a „Vývoj“. Ve své funkci předsedy zahraničního výboru a zahraničního referanta Čs. lidové strany usiloval o uzavření spojenecké smlouvy s Francií a Anglií, aby Československo nebylo jen výlučně napojeno na Sovětský svaz. Byl soustavně terčem komunistického tisku. Proto po komunistickém puči musel rychle zmizet a dostal se

zpět do Anglie, odtud pak vémigroval do Spojených států. Pracoval a byl několik let hlavou československého vysílání „Voice of America“. Odtud pak přešel na New York City College, kde se stal profesorem politických věd. Spoluzakládal Radu svobodného Československa a byl jedním z prvních členů Společnosti pro vědy a umění. Napsal řadu vědeckých knih a vysokoškolských učebnic - (Conflicts and Cooperation among Nations; Nations and Men; Discord and Harmony; Power Maps; Rights and Liberties in the World Today; Comparative Federalism) a jako hostující profesor přednášel po celých Spojených státech.

Ivo Ducháček byl všestranně vzdělaný, výborně informovaný, pohotový rozhlasový reportér a komentátor. V této roli mluvil každou neděli do Československa na vlnách „Voice of America“ o aktuálních událostech ve světě a zejména o životě v Americe. Mluvil pod jménem Martin Čermák a málokdo doma věděl, že je to Ivo Ducháček. Poslední reportáž napsal ještě týden před smrtí.

Ted' už doma budou vědět, kdo to byl Martin Čermák. Za těch 38 let vysílání napsal 1,990 reportáží. Poslední léta žil se svou manželkou Helenou, roz. Koldovou, na venkově v Kentu, ve státě Connecticut. Byl to vzácný člověk, bude nám scházet.

B. Bunža

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

COMMERCIAL
NATIONAL
BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Eduard Ingriš:

Jak jsem zahrál prezidentu T. G. Masarykovi...

Den narozenin prezidenta T. G. Masaryka rostl s námi v exilu jako něco nezbytného. Při tomto dni cítíme něco víc - než jenom vzpomínku na velkého českého muže. Přiznejme si upřímně, že při něm vzpomínáme i na celou řadu svých mladých let - kdy ve školních lavicích jsme tento den oslavovali se zvláštní pietou a na vše kolem, co s ním bylo úzce spjato.

Nemám v úmyslu psát o vlastnostech a zásluhách tohoto našeho vzácného muže a státníka a opakovat něco, co už jini dávno přede mnou daleko lépe napsali. Chci Vám jen povědět jednu zářivou historku, již jsem se sám osobně zúčastnil, a proto prosím za prominutí, budu-li trochu osobní.

Psal se rok 1928 - pro mne významný též tím, že jsem v tom roce absolvoval Pražskou státní hudební konservatoř.

Jednou z velkých nadějí české konservatoře byl tehdy i mladý operní zpěvák Vítězslav Novák, jehož neobyčejně krásný „kovový tenor“ mu už hned otvíral dveře Národního divadla v Praze. Vítězslav byl žákem profesora Kadeřábka, jenž byl zpřízněn s rodinou tehdejšího zahraničního ministra Dr. Edvarda Beneše, a tak se stalo, že profesor Kadeřábek poslal Vítězslava k jakési rodinné oslavě pana prezidenta Masaryka do Lán.

Vítězslav Novák - můj vrstevník z pražské konservatoře hudby byl zároveň mým nejlepším kamarádem a dokonce - až

přísný a seriózní „klasik“ - zpíval s mojí sestrou Melanií hlavní pěvecký part v mé první hudební zpěvohře „Praha u moře“ v divadle Uranii. A tak - samozřejmě - mne vyvolil ke klavírnímu doprovodu.

Vítězslav byl jediným synem dosti zámožné moravské rodiny a proto už tehdy vlastnil automobil: dvoucilindrovou „Tatříčku“. A tak jedné slunné neděle dopoledne - oblečení do smokingů, lakýrek a bílých rukavic, jsme se vydali na cestu do Lán. Nemusím připomínat, že všude ve vesnicích, kde jsme cestou zastavili, naše oblečení vzbudilo neobyčejný rozruch. To nám, novým a sebevědomým „mistrům“ samozřejmě spíše lichotilo, než vadilo.

U lánského zámku nás zarazilo, že nejen naše přijetí se neudálo s musikou, ale dokonce jsme měli i menší potíže, neboť Vítězslav, už tehdy „hýčkaný“ mladý operní tenor - zapomněl doma doporučení list profesora Kadeřábka. Nakonec se však vše vyjasnilo. Ve svých úzkých smokingech jsme vypadali spíše komicky nežli nebezpečně, a tak jsme prošli chodbou lánského zámku přímo do překrásné zahrady. Ještě dnes mám dojem, že to byl vchod jen pro služebnictvo.

V jednom ze zámeckých zákoutí, livrejování sluhové - (rozhodně lépe oblečení nežli my) - připravovali stoly, židle a malé podium s pianem.

Jak jsme se dozvěděli, nedávno před námi hostil pan prezident Masaryk na tomto místě tehdejší oslňující americké filmové hvězdy: Douglase Fairbankse s chotí Mary Pickfordovou, kteří se tu

zastavili na své cestě kolem světa.

Slavný usměvavý Doug bavil prezidenta a jeho hosty svými legračními kousky, které prováděl s kapesníkem a cigaretami, a něžná Mary Pickfordová s americkou roztomilostí, vykládala celé prezidentově společnosti veselé historky z filmování v Hollywoodu. A dnes - na témže místě - stojíme my dva: já, novopečený skladatel a dirigent a můj přítel - tenor Vítězslav Novák, stejného ražení.

Několik hostí - aniž si nás povšimlo - se bavilo v menších skupinách přímo vedle nás. Vyrušil je jedině příchod ztepilé mladé dámy, v níž jsme později objevili Alici Masarykovou. Po prezidentovi však nebylo ani vidu ani slechu. A přece! Procházel se v zámeckém parku ve společnosti dvou, tmavě oblečených mužů. Nemýlím-li se, byli to bratři Čapkové.

Zatímco Vítězslav nervózně přehraboval své árie, odplížil jsem se nepozorovaně postranní cestou, abych poprvé uviděl prezidenta zblízka. Byl ustrojen právě tak, jak ho ukazovaly četné fotografie a živě rozprávěl s oběma muži. Přiblížil jsem se až nebezpečně blízko a srdce mi bušilo jako při „svatokrádeži“, tak silně, že jsem se obával, že jej prezident uslyší a mě objeví.

Mezitím Vítězslav zpozoroval můj odchod a zuřivě mne sháněl. Měl nějaké nedorozumění s programem. Kdosi totiž mu připomněl, aby nezapomněl po svých klasických ariích zazpívat oblíbenou Masarykovu píseň „Teče voda teče“...

Věřte tomu nebo ne, ale Vítězslav tu píseň neznal, anebo ji spíše nikdy nezpíval. Je to skutečně neuvěřitelné. To však neznáte operní pěvce! Studují s největší píli a sebezapřením těžké árie světových geniů a nenapadne je nacvičit si prostou národní píseň...

To byl kámen úrazu! Co teď? - Lepili jsme po paměti dohromady text písně a já v duchu hledal „přílehu“ tó-

ninu“, která by „seděla“ jeho zvonivému tenoru. Avšak Vítězslav, který se na operním jevišti dovedl lehce zhostit sebekomplikovanějších árií, neměl odvahu zazpívat naši prostou národní píseň bez not a bez přípravy! Obával se, že by mohl snadno přehodit nějaké slovíčko, a to by jistě Masarykovi v jeho oblíbené písni neušlo. A tak jsme nechali pořadatele v domnění, že píseň zahrajeme a zazpíváme, a po opravdu jedinečném repertoáru - (mimo árie z českých oper zazpíval i árie z Manon a dvě Biblické písně od Dvořáka) - ukončili jsme českou píseň: „Zdálo se mně, má panenka...“, kterou Vítězslav znal.

Řídké, ale vybrané obecenstvo bylo tak fascinováno nádherným „carusovským timbrem“ Vítězslava Nováka - (a pravděpodobně i mým klavírním doprovodem) - že potlesk nebral konce ani u samotného prezidenta T. G. Masaryka. A na píseň: „Teče voda teče...“ si už nikdo ani nevzpomněl.

Zlatý hřeb programu však teprve přišel: Mým dávným snem bylo mít vlastnoruční podpis našeho prezidenta. A teď - jak se zdálo - byl k tomu jen malý krůček. Zvláště po našem zdařilém programu. Chyběla však maličkost: kousek čistého papíru.

Marně jsme prohrabali aktovku s notami a všechny kapsy, marně jsme žádali o papír přítomné pořadatele. Odpověděli chladným pokrčením ramen, nebo ironickým pousmáním. Papír prostě nebyl.

Oslava se chýlila ku konci a obava, že prezident se každé chvíle zvedne k odchodu, nutila k rychlé úvaze. Napadla mne spásná myšlenka: jidlení lístek, na němž - pod tištěnou hlavičkou lánského zámku - byl psacím strojem naklepán pořad podávaných jídel. Byl to pěkný karton, z druhé strany pěkně čistě bílý!

„Opovaž se...“ - osopil se na mne Vítězslav - „...jít s tímto hadrem k prezidentovi!“

Ale já - jako tonoucí, který se stěbla chytá, otočil jsem jídelní lístek bílou stranou nahoru a v následujících vteřinách jsem už uctivě stál před stolem, u něhož seděl prezident. Srdce mi bušilo a prsty, tak klidné na klávesnici

piana, třaslavě svíraly karton jídelního lístku. - Seděl tu přede mnou největší prezident naší republiky a dnes si uvědomuji, že to byl i největší prezident na této planetě. Prezident, kterého uznával celý svět, nejdůstojnější postava, jakou se mi podařilo potkat - a v tomto okamžiku - necelý metr ode mne.

Prezident se po mně otočil a já hned nastrčil lístek a poprosil a podpis.

Pan prezident vzal lístek opatrně do ruky a ...otočil jej jídelním pořadem nahoru. - Tak objevil můj „podvod“, a já jen cítil, jak mi krev stoupá studem do tváří - až ke kořínkům vlasů.

Alé pan prezident, jemuž mezitím kdosi podal pero, klidně přes písmena jídelního pořadu napsal pro mne tak výjimečné: T. G. MASARYK, a s úsměvem mi podal lístek zpět.

A já - v té samé chvíli jsem byl blížek nebe! Moje štěstí tak bylo úplné. Největší odměna - jakou jsem kdy v životě za svůj klavírní doprovod obdržel.

Nejen, že se neurazil a lístek podepsal, ale dokonce se na mne USMÁL...

Co pak následovalo? - Vítězslav Novák, jenž předtím pronesl celou řadu nepřilichotivých poznámek o mém chování, honem popadl jiný jídelní lístek a přiblížil se za tím-těž účelem k prezidentovi.

Ten však - více méně mechanicky - a tentokrát jen tužkou - přepsal pořad jídelničku svým jménem.

Vítězslav mi pak dlouho záviděl, že můj lístek pan prezident podepsal perem a jemu - při lánském programu osobě důležitější - jen tužkou!

Už dávno zapadla těžká vrata zapomenutí za slunnou epochou prezidenta Masaryka - a sám Pánbůh ví, co se stalo s mým jídelním lístkem s prezidentovým podpisem, po mém odchodu z Československa. A přece tato něžná vzpomínka v mé paměti ani dost málo nevybledla...

Dnes - v zemi vzdálené - i takový nepatrný úsek z uměleckého života - připadá člověku jako zářivý meteor z jiných světů...

Jak blízká je nám dnes stará prostá pravda filozofa, který kdysi napsal: „Jednou přijde den, kdy vzpomínky budou našim jediným pokladem...“

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

MAIL ORDER
NOVINKA

Prímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké - (na skořápkách slepičích i husích vajec).

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

599-4372 ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

K 40. výročí smrti Jana Masaryka

Letošního 10. března uplynulo 40 let od tragické a dosud záhadné smrti Jana Masaryka.

Mnozí z nás se nejen na to pamatují, ale i živě prožívali smutek a beznadějnou osudovou středu, kdy po dlouhém utajování pražský rozhlas se odvážil národu oznámit Janovo úmrtí. Pamatujeme se i na dlouhé řady mlčenlivých a bolestí zdrcených občanů, které po hodiny vyčkávaly, aby se mohly posledním pohledem rozloučit se svým milovaným Janem Masarykem. Chtěly mu mlčky poděkovat, v zamyšlení se zastavit a z pohledu na jeho mrtvou tvář vyčíst tajemství, které si odnášel na věčnost. Podařilo se to ne všem, jelikož příslušníci StB zabránili k přístupu do Čermínského paláce, kde jeho tělo bylo vystaveno. Pamatujeme se i na jeho pohřeb, kdy nesčetné zástupy mu dávaly poslední „Sbohem“. Živě stále dosud vzpomínáme i na pochování jeho těla do půdy vesnického lánského hřbitova po boku tolik zasloužilého a obdivovaného otce TGM, který mu byl vzorem největším, a jehož odkaz - pokud mu síly stačily - se snažil pro nás zachránit. Na to vše - a co následovalo - zbyly prozatím jen smutné vzpomínky, naplněné bezradností těch dnů. Pouhou beznadějností bychom však Janu Masarykovi radost neudělali! Neměl ji rád. Za každých okolností hledal totiž světlo naděje! Rozžíhal nám je a svítil nám jím na cestu za neúprosných a někdy opravdu zoufalých situací druhé světové války - ve svých střeďech večerních relacích londýnského BBC. Tak dobře nám rozuměl a věděl, co zrovna potřebujeme! Tehdy nám byl i na tu vzdálenost nejbližší.

Výňatky z úvodu od spisovatele Josefa Kopta k Janovým knižně vydaným londýnským relacím otiskujeme, abychom se alespoň na chvíli přenesli do té doby, kdy s nasazeným nebezpečím jsme u radiopřijímačů čekali na slova povzbuzení.

DOMOV DĚKUJE

V jedné ze svých londýnských promluv k domovu, řekl Jan Masaryk o svých ostrovních přátelích: „Angličané jsou divní lidé. Své pocity neradí dávají najevo.“ Je v tom klíč k jeho vlastní osobnosti, již nebylo vždycky dobře rozuměno v českém domově, kde se podle konvenčních představ humor jaksi nesrovnává s důstojností.

U Jana Masaryka bylo vsk-

utku nejméně rozuměno jeho smyslu pro humor, jeho vtipu, této legitimní zbrani filosofa, mluveno s Plutarchem, této záruce zdravé mysli a ochrany proti zvrácenosti i zachmuřené pot'ouchlosti, mluveno s Emersonem. I on připadával mnohým lidem divný snad proto, že, jako ti Angličané, dával své pocity nerad najevo, že byl z těch cudných mužů, kteří jsou schopni veliké citové něhy, avšak právě ten nejhlubší vznět úzkostlivě tají a skrývají. Víme o nich dokonce, že ve chvílích velkých niterných hnutí se rádi přiodívají sršatostí, že hroty a ostny je zalíjí vrchem jako ten Bezručův kaktus, který rozkétá nejčarověji v tichu vnitřní samoty. V klidu, který jsme nikdy neměli, když volával Londýn a z Londýna Jan Masaryk, můžeme konečně pročitati celý soubor proslavených relací (myšlena kniha „Volá Londýn“ vyšlá r. 1946) a vracet se touto cestou k jednotlivým okamžikům světového dramatu, na jehož počátku i konci je Praha, je zrazená i triumfující pravda československá jako pravda všech svobodných lidí. A také si můžeme za této četby ujasnit, proč jsme tak dychtivě čekávali na tyto hovory Jana Masaryka s domovem, čím nám byly, v čem tkvělo tajemství jejich úspěchu, jak velký jest jejich podíl na duševním vyzbrojování národa v dobách nejtěžších, kdy se celý svět zachvíval pod zpupnými kroky vítězně pochodujícího zla.

Bylo opravdu zle, když 8. září 1939 mluvil Jan Masaryk z Londýna poprvé. Polsko se hroutilo a leckomu se zdálo, že Hitler tímto bleskovým tempem svých pancéřů zteče zanedlouho celou Evropu. Vše jako by bylo fascinováno úspěšným hypnotisérem, který byl přirovnáván k hroznější, do jehož chřtánu leze jeden zpitomělý králik za druhým. Bylo procována ze všech sil, aby ochromené oběti přijaly i jed nacistického učení, které hlásalo, že láska k bližnímu je slabost, které ústy své mládeže řvalo u brány svatovítské po svém rouhačném napovědovi Streichovi: „Wir wollen keine Christen sein, da Christus war ein Judenschwein.“ A do těchto blasfemií, do těchto sugescí, rozstříkovaných tiskem i rozhlasem, se od začátku té hrůzy ozývá hlas Jana Masaryka: „Při jménu, které nosím, vám zde prohlašuji, že tento boj vyhraje a že pravda zvítězí!“ Dnes vidíme, s jakou psychologickou závažností byl

rozhlasové projevy našeho střeďechního důvěrníka, jak se jednou nazval, skládány, jak bedlivě jejich autor hlídal, stopoval propagandu německou v našich zemích, aby ji čelil včasnými dávkami protijedu. To byla tehdy velká věc, že k nám, do středu okupované Evropy, pronikal hlas nelitostného kritika prolhaného nacismu i jeho neméně prolhaného vůdce, že v tomto hlase poznával český a slovenský lid sám sebe, že se pod jeho posilujícím, občerstvujícím vlivem vzpružoval, jako kdyby s každým slovem vypil doušek vody živé z nejhlubších národních pramenů. Svět byl ještě zmaten, svět ještě kolísal mezi obdivem a strachem, mezi nadějí a zbabělostí, a zde Čech z rodu Masarykova nazýval věci, které se vyhlášovaly za novou „svátost“, pravým jménem, jak je někdy vymyslí jen důvtip lidového sarkasty. „Mein Kampf, ta čertova bible,“ řekne s přízvukem fyzické ošklivosti a každému je jasné, že vše, co se ztotožňuje s touto knihou, přišlo ze smrdutých pekel a do pekel bude zahráno. Jinde nazve Adolfa Hitlera „fýrerem všech lhářů“ a nám všem, kteří nasloucháme za dráty protektorátního koncentráku, kde ampliony denně řvou o vůdcově genialitě, je dobře na duši, za níž, umlčenou, tato česká ústa pronášejí svatosvatou pravdu.

Je to pravda lidskosti, všelidskosti, pravda křesťanského humanismu, který posvětil naše největší mravní i myšlenkové výboje. „Kritus, ne Cesar!“ zaznívá často v různých obměnách a naše zkrchlá srdce protepluje světlá přítomnost Osvoboditelova, kterého jindy syn Jan připomene citací jeho pozdravu, jímž se za svých příjezdů do Topolčianek vítal s bratry Slováky: „Nech vás Pán Boh živí!“ A sám mluví ten syn z hluboce křesťanského srdce, když vzkazuje: „Tělesně jste v poddanství, vaše duše však, za které jste odpovědní ne Frankovi, nýbrž Bohu, jsou volné a musí tak zůstat.“ A jak by právě on nechtěl být těšitelem svých bratří, kteří byli uvrženi do jámy lvové? Je po francouzské katastrofě, ví, jak je nám doma těžko, a tak aspoň naznačuje, že i v této chvíli by měl pro nás zvěsti příjemné, kdyby nebylo třeba zachovávat mlčení. Právě před pohromami, kterých je stále dosti, je včas připraven, aby naši viru pro nové těžké zkoušky dobře podepřel. Když Belgie skládá zbraně, obrátí pozornost k pevným rukám Winstona Churchilla, a když za jiných kriti penjí zhořel, so by svědčilo pro jeho nezlomnou

viru v konečné vítězství, poodrhne roušku z americké sfingy, o níž ví dávno před jejím vstupem do války, že nás nezklame.

Jeho víra v pravdu, v moc pravdy, je až nábožensky vznícená a právě ona nejvíce zjevuje jeho českost, o níž bylo zlomyslníky i pošetili tolikrát pochybováno. Prý není jaksi náš, prý ani zplna náš býti nemůže, tak se slýchávalo před válkou, jako bylo již vpředu nadhozeno. Zde tedy máme slovo za slovem, větu za větou, stránku za stránkou zkoušku českosti Jana Masaryka, a to zkoušku slavnou. Postačilo by dokazovati ji rozbořem jeho mluvy, která zjevuje hlubokou zasvěcenost do české i slovenské duše v rážbě velmi osobitých úloví, příměrů nebo charakteristik znějících aforistickou jarností lidových řečí. Jak je to české a přitom nenapodobitelně jeho, řekne-li o situaci: „Nad Hitlerem se začínají stahovat mraky, z kterých poteče mnoho německé krve.“ V jediné větě shrne staletou zkušenost našeho národního osudu: „Taková je už naše historie, že jsme na výši, když je nám zle.“ Až někdy z dětské vzpomínky vykutá pro dva slovenské tisovčíky slovo hanbáři, dvěma slovy vyznačí nejpodivnější zjev této války, kdy nejzúřivější nacionalisté byli nejochotnějšími německými otroky: „Bývali protihradní a dnes hradněfrankovští oportunisté.“ A také jeho humor, jeho vtip je v nejlepším smyslu slova rodu lidového, mistním určením pražského. I dnes se ještě zasměju při vzpomínce na konec jedné relace: „Teď táhneme všichni za jeden provaz - a pak na něm pověsíme Moravce.“ Mohl být více zněvažován německý rozhlas se svým lhářstvím, nežli vulgárně

neuctivým upozorněním, že nás tahá za fusekli?

Bez konce by bylo možno citovat slova a obraty, které ukazují, jak je svůj a zároveň náš, jak je skrze jazyk vkořeněn do svého domova. Byl to i stesk exulanta, který jeho řeči protěpuloval lyrismem a důvěrností černých hodin, byla to horoucí touha po malých věcech života, s níž o Štědrém večeru jedinou větou vykouzil svatvečerní ovzduší: „Přál bych si, abych mohl s vámi v míru a pohodlí sníst kousek smažené ryby a pak jít s vámi na půlnoční.“ Zde doma by nám byl tento muž nikdy neřekl, že nás má rád, že nás všechny nevýslovně miluje. Až u mikrofonu, kde nikoho neviděl, kde mluvil jako u zpovědnice, nám otevřel celé své vroucí srdce. Ale i jemu se otevřela vstříc srdce věrného lidu, o němž lze říci v malé odměně s panem Buškem z Vilhartic, že přitiskne-li jednou svůj ret, neodtrhne více.

Josef Kopta
 Praha, na jaře 1946.

***

Sir Robert H. Bruce Lockhart, známý anglický diplomat z první světové války velký přítel Československa - (v Praze působil v letech 1919 - 1922 jako britský atašé) a intimní Janův přítel, nazýval jej „kazatelem slušnosti“. Masarykovo rozhlasové umění bylo podle Lockhartova soudu největším přínosem spojencům za druhé světové války. Vedle W. Churchilla byl nejúčinnějším spojeneckým rozhlasovým řečníkem.

Dnes přinášíme Masarykovu relaci z 8. září 1939, již zahajoval české vysílání z Londýna.

Z této „živé“ ukázky přísluš-
 (Dokončení na str. 14)

Tereziny oči uniknou Skálovu pohledu. Perleť víček je zcloní a je to, jako by v modravém šeru večera pohrával nad nimi motýl snů svým opalovým křídlem. Ústa však mlčí. Neboť to, co právě vyslovily mužovy rty, jako by ztělesnilo sám sen, zrozený z radosti i stezku, tíhy i slávy. A Tereza, jakkoli povaha silná a pevná, cítí v té chvíli, že je na prvním místě ženou, která se bojí, aby duhová křídla snu neprchla z jejích dlaní, vyplašena slovem nebo i jen zvukem jejího vlastního hlasu.

Jan Skála hledí do Tereziny tváře. Její mlčení ho znepokojuje. Příliš prostý a přímočarý, vykládá si to mlčení jako váhání nebo dokonce jako tichý nesouhlas. A proto k ní hovoří horlivěji a horce, celý proniknut žehem své prosby.

„Terezo, já nemyslím, abys snad kvůli nám obětovala své vlastní úmysly. Něco takového bych se ani ve snu neodvážil žádat, tak sobecký bych nikdy nebyl. Víím, že se nám brzy vdáš, máš právo na vlastní život a rodinu, přece však tě prosím, abys i tehdy, až si založíš vlastní domov, zůstala věrna domu U Božího oka. Abys ten dům a nás všechny plnila a oživovala svým duchem. O to tě prosím, Terezo.“

Mužův hlas dozněl v tichu modrého stmívání. A ženský hlas, alt barev teplých a zároveň lehce zešeřených, pozvedá se nad větve stromů, prudce rašících do prvního jara, a jeho křídla stoupají do výše. Do závratně temné modři, jež se klene nad štíty starých domů, nad věžemi chrámů i nad tvrdým masivem mytické skály vyšehradské.

„Zůstanu věrna domu „U Božího oka“ na celý život. A budu vychovávat tvoje děti tak, jak si přeješ. To ti slibuji, Jene. Ze srdce ráda slibuji.“

Modré světlo večera dopadá na Terezinu tvář a ovívá její hlavu snovým třpytem. Dole u písčitého břehu šumí Vltava. Její šumění lne k Tereziným slovům tichým a pozorným doprovodem a štít domu, který se tyčí nad rozlehlou, vonnou ohradou, štít domu pevného jako hrad a bezpečného jako otcovská dlaň, třpytí se do šera, v němž splývá modř oblohy se stříbrnou šedí řeky. A třpytí se v něm paprsky přímými a jasnými. Zlatými paprsky, které obklopují jeden z nejvelebnejších a zároveň nejtajemnějších symbolů vesmíru - věčné, všudypřítomné boží oko.

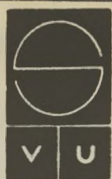
(Pokračování příště)

**BENEDICTINE SISTERS OF THE SACRED HEART
1910 MAPLE AVENUE - LISLE, IL. 60532**

Pictured above are native Chicagoans, Sister Raphael Wagner and nurse Sister Celine Laketek, as their community reminisces about Sister Raphael's 75 years as a Lisle Benedictine.

Sister Raphael entered the Benedictines in 1911 at the age of 15 and professed vows in 1913. She served as a teacher or principal (16 years) for 67 years before retiring in 1980. In the archdiocese of Chicago, Sister spent 47 years in the following parishes: St. Michael's, St. Joseph's Orphanage, Our Lady of Lourdes (15th & Keeler), St. Vitus, St. Mary of Celle in Berwyn and Holy Mount in Cicero. The remaining 21 years found Sister in Joliet, Texas, and Nebraska.

SVU odbočka Chicago

Vás zve

na kulturní večírek

v pátek 18. března 1988

v Mid-America Federal Savings
- 5900 West, Čermák Rd., Cicero, Ill.

7.00 P.M. členská schůze

7.30 česká přednáška:

Vladimír Holec - „ČESKÁ
NÁRODNÍ PÍSEŇ“

Dr. Eduard Dvořák, předseda
Z. P. Brandler, tajemník

**SPOLEČNOST
PRO VĚDY A UMĚNÍ**

Prohlášení předsednictva SVU

U příležitosti zasedání předsednictva Společnosti pro vědy a umění v New Yorku, 27. a 28. února 1988, připomínáme si poslední únorové dny před čtyřiceti lety.

Jen ve společenském systému, který ctí a hodnotí život, snahu a práci každého jednotlivce, je možný skutečný vývoj a rozmach všech nadání a schopností, které jsou pravou podstatou jak zachování, tak rozkvětu důstojného a lidského společenského řádu.

Jen v lidském společenství, v

němž je každý jedinec a jeho blaho cílem a nikoliv jen prostředkem, je možné skutečné uplatnění nejrůznějších schopností a talentů všech členů společnosti.

Jen ve společnosti, která oceňuje v plné míře své mravní a kulturní tradice, je možno zachovávat a pěstovat hodnoty, které jsou pro každého jednotlivce základní motivací snah o trvalé vylepšování kvality života vlastního i obecného.

Jen v prostředí, kde je zaručena svoboda tisku, věd, umění, náboženského vyznání a organizace, je možná svoboda každého jednotlivce a účinná ochrana jeho důstojnosti a jeho práv.

New York, 28. února 1988

Tisková služba SVU

***

Statement by the Executive Board of SVU

On the occasion of the regular meeting of the Executive Board of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences, held in New York on the 27th and 28th of February, 1988, we cannot but remember the last days of February forty years ago in Cze-

choslovakia.

Only in a social system which values and honors the life, effort and work of every individual, can the development and growth of the abilities and talents of all people be fully realized.

Only in a social system in which each individual and his well-being are the goal, rather than means, is it possible to make best use of most varied abilities and talents of all members of the community.

Only in a social system aware and proud of the full spectrum of its moral and cultural traditions, is it possible to preserve and nurture those values which constitute the basic motivation for each individual's contribution to continuing betterment of his own quality of life and of that of his fellow citizens.

Only in a social system which guarantees freedom of the press, of the sciences and arts, of religion and of association, can true freedom be enjoyed by the individual and his dignity and rights assured.

New York, February 28th, 1988
(SVU Press Service)

SIXTH EDITION OF THE SVU BIOGRAPHICAL DIRECTORY

We are proud to inform you of the appearance of the sixth, considerably enlarged, edition of the SVU's most popular single publication; the English-language Biographical Directory. (Paperback, 285 pages.)

Compiled and edited by the dedicated couple of Eva and Miloslav Rechcigl, Jr., the Directory has always constituted an invaluable link between individual members of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences and its local chapters. But it contains also a growing treasure of references and statistics illustrating the dynamic development of the Society since its inception in 1956 and formal creation in 1958.

The Directory continues to fulfil its main task, namely the listing of all members with addresses and biographical highlights. The names re-appear in a parallel subject classification, allowing for handy reference as to the members' scholarly or artistic specialization and inter-

ests. A separate geographic listing helps to identify each individual's country and place of residence.

Moreover, students of cultural activities related to the creative and productive Czechoslovak community on all continents will find in the Directory an inspiring source of data, some hitherto unpublished, ranging from SVU statutes and officers to a historic review, to main activities, to selected resolutions. The material is organized in a clear pattern and presented with attention to useful detail but without losing sight of the reader's basic need for quick and solid information.

Non-members of the SVU may order the Biographical Directory for \$15.00 from SVU Publications, Mrs. R. Bunza, 75-70 199th Street, Flushing, NY 11366.

Members receive automatic delivery for \$10.00.
February 29, 1988

SVU Press Service

State of New Jersey

DEPARTMENT OF STATE
CN-300
TRENTON, NEW JERSEY 08625

The second State sponsored Southern New Jersey Ethnic Festival will take place on Saturday, April 6 at the Student Center Building, Glassboro State College, Glassboro, New Jersey. The festival is a multi-ethnic celebration featuring ethnic performers, crafts, food and educational and cultural displays.

The hours of the festival are from 11:00 a.m. to 5:00 p.m. with a brief opening ceremony scheduled at the beginning of the program. The festival will be held rain or shine and admission and parking are free.

The multi-ethnic event is sponsored by the New Jersey Department of State, Office of Ethnic Affairs and the New Jersey Ethnic Advisory Council in cooperation with Glassboro State College.

The public is invited. For information call: Office of Ethnic Affairs (609) 984 - 7145.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrúdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

VOICE OF THE NATION

BOOK REVIEW

by Sidney Z. Rutar

PAUL C. VITZ (* 1935), SIGMUND FREUD'S CHRISTIAN UNCONSCIOUS. The Guilford Press, 72 Spring Street, New York, NY 10012. (1988), 287 pages.

THE AUTHOR. Some years ago the Daughters of St. Paul published an anthology of personal accounts of significant conversions To Roman Catholicism. One of them was written by Paul C. Vitz, Ph.D. (Stanford), a Midwesterner by origin. He has taught at New York University for more than 20 years. He is happily married to a lady with a doctorate who converted at the same time as he did.

OBJECTIVE OF VITZ' BOOK appears to be a need to argue with Freud's widely read opusculum „The Future of an Illusion”, forced down the throats of millions of students. There Sigmund Freud attempted to explain religion as a result of a neurosis. To counter him, Prof. Vitz argues that atheism (a disbelief in God) much more than anything else is a result of a neurosis. This can be amply illustrated with an analysis of Freud's childhood and other biographical data. The fallacy of presenting religion as an illusion, to be sure, is one of the grossest lies that Engels and

Marx took from Feuerbach and one that Freud also chose to re-verbstrate.

ORGANIZATION. For the sake of a readable presentation the book is subdivided into seven chapters, equipped with full scholarly annotations and bibliography. In is anchored in biographic data, embellished in literary excursions, steeped in deep knowledge of Freud's own writings and of previous scholarly publications on this controversial author.

A SUMMARY. At the time of Freud's birth - he was born on May 6, 1856 - his family lived in Freiberg (Přibor) in Northern Moravia. His father Jakob was a wool merchant who had to travel a lot, leaving his second wife Amalia Freud, a woman much younger than himself, at their one-room quarters. Sigmund Freud was entrusted by her to an older female domestic help, his nurse („Amme” or „nana”). This Rezi Wittek, a Roman Catholic and ethnic Moravian, brought the little Sigmund to the local R.C. churches at least up to the time when he was three years old. Vitz documents this fact quite convincingly and corrects other previously utilized estimations by supplying further data.

It has been shown that many of Freud's interpretations of dreams can be traced to the scattered accounts of his early child-

hood's experiences. His family, although liberal Jewish, appears to have had strong assimilative tendencies. The name of the patron saint of Bohemia, St. Sigmund (Latin „Sigmundus”, the Czech spelling viz. Zikmund is not relevant for the argument) became of Sigmund. Before reading Dr. Vitz' book I had not been aware of Freud's Jewish name „Schlomo”. (Sigmund may have been suggested by a Catholic calendar for the month of May.) The May reminded Freud of the abrupt separation with his old nurse who had been accused by his mother of stealing some of his own coins and toys, not too long before their temporary relocation to Leipzig. Chapter One deals with questions pertaining to their Moravian sojourn (E.g. Was Freud secretly baptized?)

Chapter Two is concerned largely with Freud's early Vienna stay and his student's days, from 1860-1882, yet it includes some problems going back to Moravian Freiberg. (The Alleged Affair of - Freud's mother - Amalia with his - some 20 years senior - half-brother, her step-son - Phillip?) Chapter Three (Young Manhood and Early Maturity: 1882-1900) includes e.g.: The Desire for Baptism: Velikovsky's Thesis and Freud's Dreams. Chapter Four (Freud and the Devil: Literature and Cocaine) reveals his preoccupation with Faust and with drugs. The 20th-century plague of experimenting with cocaine (nowadays often in the form of crack) can be traced back to Freud who used it himself and prescribed it to others. Chapter

Five (Freud and the Devil: Sexual Seduction and Splitting) asks e.g.: Was Freud sexually seduced as a child? (...Freud's Personality: Borderline Personality Disorder and the Devil.) Chapter Six (The Mature and final years: 1900 - (Sept. 23, 1939 - d.in London, England) contains insights into Freud's letters and attitudes towards Christian Art, The Virgin Mary, as well as his references to Pater Schmidt and the Catholic Church. This professor of ethnology, Rev. Wilhelm Schmidt (1868-1954), labeled by Freud as „my chief enemy”, was blamed by him for the ban of his Italian Review of Psychoanalysis. To counter it Freud sought help from Mussolini!!! Chapter Seven (Epilogue:

Biographical Critique of Freud's Atheism) is a culmination of this important contribution to Freudian scholarship by illuminating the psychological make-up of this „psychologist” and „philosopher of culture”. His pronouncements against religion cannot be valid also because of „Freud's Lack of Experience with Religious Patients”. (His clientele was primarily from the liberal Austrian Jewry.) „Freud's attacks on religion ... can be viewed not only as motivated by his political sympathies with the old liberal Austrian program of secularism, but also as a way of fighting anti-Semitism, a great deal of which was associated with Catholic political parties”. Vitz agrees with T. Szasz that „One of Freud's most powerful motives in life was the desire to inflict vengeance on Christianity for its traditional anti-Semitism.

This also seems to explain his „loathing” for such Jews as Adler, and for his student Tausk both of whom assimilated by becoming Christians. In „Conclusion” Vitz argues quite plausibly „that the weight of the psychological evidence now makes atheism” (interpreted as unconscious Oedipal wishfulfillment - from the very center of Freudian theory - as Vitz put it) „a more probable symptom of neurosis than theism.”

The book is meant for psychologists, psychiatrists teachers and students. It is well written and can be enjoyed by mature educated readers, including clergy. For Americans, especially Catholics, of Mid-European ancestry, it brings an analysis of life of one of their „landsmen” whose many experiences turned him against some values they hold dear and sacred. SZFR

CLEVELAND NEWS

Annually near the feast of St. Joseph (March 19th) the Directors of Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue, Cleveland, Ohio honor an individual who has demonstrated and donated his talents to improving the quality of life among our people. The 1988 Honoree will be Stanley Wodek of Parma, Ohio.

He will be honored with a Testimonial Dinner & Dance on Saturday, March 19th at Karlin Hall, 5304 Fleet Ave. The dinner will be served beginning at 6:00 P.M. Dan Peters will provide the music beginning at 7:00 P.M. Dinner reservations may be had by contacting Sec'y. Joseph Kocab at 883 - 4760.

„BIO - SKETCH”

Stanley Joseph Wodek, age 61 years is the son of John & Josephine Wodek, both de-

ceased. He was born January 14, 1927, one of 6 children. He was born and lived most of his early life on the South Side of Cleveland. He attended St. John Cantius Catholic Church and Tremont School. He was drafted into the U.S. Army Medical Occupational Forces and served in Japan from 1945-1946. He is married to his wife Dorothy. Together they have 4 children, Judy, (deceased), Stanley Jr., Robert, and Darlene. He is also the proud grandfather of 6. He has worked for LTV Steel (previously Republic Steel) for 41 years. He is now residing in Parma where he has been a resident for the past 32 years. He is a member of St. Bridgets Church. Stanley is a lifetime member of Karlin Hall, has been on the Board of Directors for several years, and is a member of the Bicycle Club „Hvezda”.

Česká sň Karlin
5304 Fleet Ave.

**GOOD JOE
of 1988**

STANLEY WODEK
SATURDAY, MARCH 19, 1988
Food From 6:00 P.M.
MUSIC BY DAN PETERS FROM 7:00 P.M.
Donation \$9.00

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040